

Arrest

nr. 223 650 van 8 juli 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 11 maart 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 25 februari 2019 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verwerende partij geeft het volgende feitenrelaas weer in haar nota met opmerkingen:

“Verzoekende partij verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, geboren te Gujrat op 01.03.1965. Verzoeker zou sinds 21.01.1992 in België verblijven.

Op 23.01.1992 diende verzoeker een eerste asielaanvraag in.

Op 07.02.1992 werd een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26bis) aan verzoeker betekend aangezien de asielaanvraag onontvankelijk verklaard werd.

Tegen de voormelde beslissing diende verzoeker op 11.02.1992 een dringend beroep in bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS).

Het CGVS nam een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf, die samen met een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26ter) op 21.06.1993 aan verzoeker werd betekend.

Op 02.07.1993 diende verzoeker een verzoek tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State. Het verzoek tot schorsing werd bij arrest nr. 64623 van 20.02.1997 verworpen. Het beroep tot nietigverklaring werd bij arrest nr. 70723 van 13.01.1998 verworpen.

Op 30.08.1993 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in, gebruik makend van een alias: S. M. geboren op 01.01.1908 te P., Pakistan. Ook deze asielaanvraag werd onontvankelijk verklaard.

De onontvankelijkheidsbeslissing werd op 02.06.1994 betekend samen met een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26bis).

Op 24.10.1994 trad verzoeker in het huwelijk met de Belgische D. J. M. M. te 's Gravenhage (Nederland).

Op 22.12.1994 diende verzoeker in functie van zijn toenmalige Belgische echtgenote een aanvraag tot vestiging in.

Op 10.06.1996 werd verzoeker in het bezit gesteld van een identiteitskaart voor vreemdelingen.

Op 02.02.1999 is verzoeker te Gent uit de echt gescheiden van mevrouw D.

Op 13.01.2000 werd verzoeker door de correctionele rechtbank van Gent bij verstek veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 maand wegens heling van voorwerpen die weggenomen, verduisterd of verkregen werden door middel van een misdad of wanbedrijf (2 feiten) (feiten gepleegd tussen 02.08.1998 en 29.05.1999).

Op 23.10.2001 werd verzoeker door de correctionele rechtbank van Gent veroordeeld tot een geldboete van 30000 BEF wegens inbreuk op de wetgeving inzake voedingsmiddelen (vervangende gevangenisstraf 11 dagen) (feiten gepleegd op 18.07.1999, 19.07.1999 en 25.07.1999).

Op 17.09.2002 werd verzoeker aangehouden en opgesloten onder aanhoudingsmandaat op verdenking van valsheid in geschriften en wegens de veroordelingen van 13.01.2000 en van 18.10.2001.

Op 11.12.2002 werd verzoeker voorlopig in vrijheid gesteld.

Op 27.02.2004 werd verzoeker door de correctionele rechtbank van Gent veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 maanden wegens diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (2 feiten) (feiten gepleegd op 21-22.02.2001).

Op 23.05.2005 werd verzoeker door de correctionele rechtbank van Gent veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel van 5 jaar behalve de voorlopige hechtenis van 17.09.2002 tot 11.12.2002 daar verzoeker zich schuldig had gemaakt aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid te hebben gepleegd in handels-, bank. of private geschriften, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt of door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen of vast te stellen (8 feiten); aan met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden gebruik te hebben gemaakt van de valse akte of van het valse stuk wetende dat het vervalst was (8 feiten); aan gebruikte hebben gemaakt van gegevens wetende dat deze vals waren (29 feiten); aan voor zichzelf of voor een ander, een bedrieglijk vermogensvoordeel te hebben verworven, door gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, in een informaticasysteem ingevoerd te hebben, te hebben gewijzigd, te hebben gewist of met enig ander technologisch middel de mogelijke aanwending van gegevens in een informaticasysteem te hebben veranderd (27 feiten); aan poging tot valsheid in informatica te plegen, door gegevens die worden opgeslagen verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, in een informaticasysteem ingevoerd te hebben, te hebben gewijzigd, te hebben gewist of niet enig ander technologisch middel de mogelijke aanwending van gegevens in een informaticasysteem te hebben veranderd waardoor de juridische draagwijdte van dergelijke gegevens veranderde (25 feiten) (feiten gepleegd tussen 06.05.2002 en 01.10.2002).

Op 13.12.2006 werd verzoeker door de correctionele rechtbank van Brugge bij verstek veroordeeld tot een geldboete van 15.000,00 euro in staat van wettelijke herhaling daar hij zich schuldig gemaakt had aan een buitenlandse onderdaan die niet toegelaten of gemachtigd was tot een verblijf in België van meer dan drie maanden of tot vestiging, arbeid te doen of laten verrichten (1 persoon) en aan het niet meegedeeld te hebben van de tewerkstellingsgegevens aan de instelling die belast was met de inning van de socialezekerheidsbijdragen langs elektronische weg, in de vorm en volgens de nadere regelen bepaald door de instelling (2 personen) (vervangende gevangenisstraf 3 maanden) (feiten gepleegd op 15.02.2006, 17.02.2006 en 07.09.2006 of 06.09.2006).

Op 11.03.2009 werd verzoeker door de correctionele rechtbank van Brugge bij verstek veroordeeld tot een geldboete van 37.500,00 euro in staat van bijzondere herhaling daar verzoeker zich schuldig gemaakt had aan het niet meegedeeld te hebben van de tewerkstellingsgegevens aan de instelling die belast was met de inning van de socialezekerheidsbijdragen langs elektronische weg, in de vorm en

volgens de nadere regelen bepaald door de instelling (1 persoon) en aan buitenlandse onderdaan die niet toegelaten of gemachtigd was tot een verblijf in België van meer dan drie maanden of tot vestiging, arbeid te doen of laten verrichten (1 persoon) (vervangende gevangenisstraf 3 maanden) (feiten gepleegd op 21.12.2007).

Op 01.04.2009 werd verzoeker door de correctionele rechtbank van Gent veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 maanden in staat van wettelijke herhaling daar verzoeker zich schuldig gemaakt had aan met het oogmerk om zichzelf een zaak toe te eigenen, zich gelden, roerende goederen, verbintenissen, kwijtingen, schuldbevrijdingen te hebben doen afgeven of leveren, hetzij door gebruikmaking van valse namen of valse hoedanigheden, hetzij door het aanwenden van listige kunstgrepen om te doen geloven in het bestaan van valse ondernemingen, van een denkbeeldige macht of van een denkbeeldig krediet, om een goede afloop, een ongeval of enige andere hersenschimmige gebeurtenis te doen verwachten of te doen vrezen of om op andere wijze misbruik te maken van het vertrouwen of van de lichtgelovigheid (2 feiten) en aan wetens en willens een bankcheque of enig ander bij de wat van 1 maart 1961 met de bankcheque gelijkgesteld waardepapier, uitgegeven te hebben zonder voorafgaand, toereikend en beschikbaar fonds (2 feiten) (feiten gepleegd op 26.03.2007 en op 02.04.2007).

Op 14.11.2009 trad verzoeker in het huwelijk met mevr. V. C. te Velky Saris (Slowakije).

Op 04.10.2011 werd verzoeker aangehouden en de volgende dag opgesloten onder aanhoudingsmandaat op verdenking van diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met gebruik of vertoon van wapens, met voertuig om de diefstal of zijn vlucht te vergemakkelijken, bij nacht.

Op 11.04.2012 werd verzoeker door de correctionele rechtbank van Brugge veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 jaar in staat van bijzondere herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan een buitenlandse onderdaan die niet toegelaten of gemachtigd was tot een verblijf in België van meer dan drie maanden of tot vestiging arbeid te doen of laten verrichten (2 personen) en aan het niet meegedeeld te hebben van de tewerkstellingsgegevens aan de instelling die belast was met de inning van de socialezekerheidsbijdragen langs elektronische weg, in de vorm en volgens de nadere regelen bepaald door de Instelling (5 personen) (feiten gepleegd tussen 26.06.2009 en 14.10.2009).

Op 02.10.2012 werd verzoeker door het Hof van Beroep van Gent veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 jaar in staat van wettelijke herhaling daar hij zich schuldig had gemaakt aan diefstal door middel van geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen, met wapens of erop gelijkende voorwerpen of te hebben doen geloven dat hij gewapend was, (2 feiten); aan diefstal door middel van geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen niet wapens of erop gelijkende voorwerpen of te hebben doen geloven dat hij gewapend was, met behulp van een voertuig of enig ander al dan niet met motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of de vlucht te verzekeren; aan de aanstoker te zijn geweest tot een vereniging opgericht met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of eigendommen en aan poging tot diefstal door middel van geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen, met wapens of erop gelijkende voorwerpen of te hebben doen geloven dat hij gewapend was (feiten gepleegd tussen 05.03.2011 en 10.07.2011).

Op 08.09.2016 is verzoeker te Gent uit de echt gescheiden van mevrouw C.

Verzoeker werd per aangetekend schrijven van 26.04.2018 op de hoogte gesteld van het feit dat er overwogen werd om zijn recht op verblijf te beëindigen. Hij werd uitdrukkelijk uitgenodigd om alle relevante documenten en elementen aan de gemachtigde van de Minister mee te delen, zodat deze mee in overweging zouden kunnen worden genomen bij het beslissen of al dan niet een einde aan het verblijf diende te worden gesteld.

Op 09.05.2018 vulde verzoekende partij een vragenlijst hoorrecht in.

Op 25.02.2019 nam de gemachtigde van de federale Minister van Sociale Zaken, Volksgezondheid, Asiel en Migratie een beslissing tot beëindiging van het verblijf (bijlage 21)."

1.2. Dit feitenrelaas vindt steun in het administratief dossier.

1.3. Op 25 februari 2019, met kennisgeving diezelfde dag, neemt de gemachtigde van de bevoegde minister de beslissing tot beëindiging van het verblijf. Dit is de bestreden beslissing, met volgende motieven:

"(...)

Mijnheer

naam: M.

voornaam: A.

geboortedatum: 01.03.1965
geboorteplaats: G.
nationaliteit: Pakistan

ALIAS: M. S. geboren op 01.01.1968 te P., onderdaan van Pakistan

Krachtens artikel 44bis§2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf om de volgende redenen:

Op 21.01.1992 kwam u aan in België en op 23.01.1992 diende u een eerste asielaanvraag in bij Dienst Vreemdelingenzaken.

Op 07.02.1992 werd de beslissing bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26bis) aan u betekend aangezien uw asielaanvraag onontvankelijk verklaard werd door de Dienst Vreemdelingenzaken, Tegen deze beslissing diende u op 11.02.1992 een dringend beroep in bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS). Het CGVS nam een "bevestigende beslissing tot weigering van verblijf", beslissing aan u betekend op 21.06.1993 samen met een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26ter). Op 02.07.1993 diende u een verzoek tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State, Het verzoek tot schorsing werd bij arrest nr. 64623 van 20.02.1997 verworpen. Het beroep tot nietigverklaring werd bij arrest nr. 70723 van 13.01.1998 verworpen.

Op 30.08.1993 diende u, voor een tweede keer een asielaanvraag in, gebruik makend van een aliasidentiteit: S. M. geboren op 01.01.1968 te P., Pakistan. Ook deze asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken onontvankelijk verklaard. Deze beslissing werd op 02.06.1994 aan u betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26bis).

Op 24.10.1994 trad u in het huwelijk met de Belgische D. J. M. M. te 's Gravenhage (Nederland).

Op 22.12.1994 diende u, in functie van uw Belgische echtgenote een aanvraag tot vestiging in. Aangezien de Procureur des Konings, op basis van een onderzoek geen elementen kon vaststellen ter staving van een vermoedelijk schijnhuwelijk, werd uw verblijfstoestand geregulariseerd en werd u op 10.06.1996 in het bezit gesteld van een identiteitskaart voor vreemdeling.

Op 02.02.1999 bent u te Gent uit de echt gescheiden van mevrouw D. , overgeschreven in de registers op 17.03.1999 te Brussel.

Op 13.01.2000 werd u door de Correctionele Rechtbank van Gent bij verstek veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 maand wegens heling van voorwerpen die weggenomen, verduisterd of verkregen werden door middel van een misdad of wanbedrijf (2 feiten) (feiten gepleegd tussen 02.08.1998 en 29.05.1999).

Op 23.10.2001 werd u door de Correctionele Rechtbank van Gent veroordeeld tot een geldboete van 30000 BEF wegens inbreuk op de wetgeving inzake voedingsmiddelen (vervangende gevangenisstraf 11 dagen) (feiten gepleegd op 18.07.1999, 19.07.1999 en 25.07.1999).

Op 17.09.2002 werd u aangehouden en opgesloten onder aanhoudingsmandaat op verdenking van valsheid in geschriften en wegens de veroordelingen van 13.01.2000 en van 18.10.2001.

Op 11.12.2002 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 27.02.2004 werd u door de Correctionele Rechtbank van Gent veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 maanden wegens diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (2 feiten) (feiten gepleegd op 21-22.02.2001).

Op 23.05.2005 werd u door de Correctionele Rechtbank van Gent veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel van 5 jaar behalve de voorlopige hechtenis van 17.09.2002 tot 11.12.2002 daar u zich schuldig had gemaakt aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid te hebben gepleegd in handels-» bank- of private geschriften, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij

door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt of door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen of vast te stellen (8 feiten); aan met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden gebruik te hebben gemaakt van de valse akte of van het valse stuk wetende dat het vervalst was (8 feiten); aan gebruik te hebben gemaakt van gegevens wetende dat deze vals waren (29 feiten); aan voor uzelf of voor een ander, een bedrieglijk vermogensvoordeel te hebben verworven, door gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, in een informaticasysteem ingevoerd te hebben, te hebben gewijzigd, te hebben gewist of met enig ander technologisch middel de mogelijke aanwending van gegevens in een informaticasysteem te hebben veranderd (27 feiten); aan poging tot valsheid in informatica te plegen, door gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, in een informaticasysteem ingevoerd te hebben, te hebben gewijzigd, te hebben gewist of met enig ander technologisch middel de mogelijke aanwending van gegevens in een informaticasysteem te hebben veranderd waardoor de juridische draagwijdte van dergelijke gegevens veranderde (25 feiten) (feiten gepleegd tussen 06.05.2002 en 01.10.2002).

Op 13.12.2006 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge bij verstek veroordeeld tot een geldboete van 15000 € in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan een buitenlandse onderdaan die niet toegelaten of gemachtigd was tot een verblijf in België van meer dan drie maanden of tot vestiging, arbeid te doen of laten verrichten (1 persoon) en aan het niet meegedeeld te hebben van de tewerkstellingsgegevens aan de instelling die belast was met de inning van de socialezekerheidsbijdragen langs elektronische weg, in de vorm en volgens de nadere regelen bepaald door de instelling (2 personen) (vervangende gevangenisstraf 3 maanden) (feiten gepleegd op 15.02.2006, 17.02.2006 en 07.09.2006 of 08.09.2006).

Op 11.03.2009 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge bij verstek veroordeeld tot een geldboete van 37500 € in staat van bijzondere herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan het niet meegedeeld te hebben van de tewerkstellingsgegevens aan de instelling die belast was met de inning van de socialezekerheidsbijdragen langs elektronische weg, in de vorm en volgens de nadere regelen bepaald door de instelling (1 persoon) en aan een buitenlandse onderdaan die niet toegelaten of gemachtigd was tot een verblijf in België van meer dan drie maanden of tot vestiging, arbeid te doen of laten verrichten (1 persoon) (vervangende gevangenisstraf 3 maanden) (feiten gepleegd op 21.12.2007).

Op 01.04.2009 werd u door de Correctionele Rechtbank van Gent veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan met het oogmerk om u een zaak toe te eigenen, u gelden, roerende goederen, verbintenissen, kwijtingen, schuldbevrijdingen te hebben doen afgeven of leveren, hetzij door gebruikmaking van valse namen of valse hoedanigheden, hetzij door het aanwenden van listige kunstgrepen om te doen geloven in het bestaan van valse ondernemingen, van een denkbeeldige macht of van een denkbeeldig krediet, om een goede afloop, een ongeval of enige andere hersenschimmige gebeurtenis te doen verwachten of te doen vrezen of om op andere wijze misbruik te maken van het vertrouwen of van de lichtgelovigheid (2 feiten) en aan wetens en willens een bankcheque of enig ander bij de wet van 1 maart 1961 met de bankcheque gelijkgesteld waardepapier, uitgegeven te hebben zonder voorafgaand, toereikend en beschikbaar fonds (2 feiten) (feiten gepleegd op 26.03.2007 en op 02.04.2007).

Op 14.11.2009 trad u in het huwelijk met C. V. te Velký Saris (Slowakije).

Op 04.10.2011 werd u aangehouden en de volgende dag opgesloten onder aanhoudingsmandaat op verdenking van diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met gebruik of vertoon van wapens, met voertuig om de diefstal of uw vlucht te vergemakkelijken, bij nacht.

Op 11.04.2012 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 jaar in staat van bijzondere herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan een buitenlandse onderdaan die niet toegelaten of gemachtigd was tot een verblijf in België van meer dan drie maanden of tot vestiging, arbeid te doen of laten verrichten (2 personen) en aan het niet meegedeeld te hebben van de tewerkstellingsgegevens aan de instelling die belast was met de inning van de socialezekerheidsbijdragen langs elektronische weg, in de vorm en volgens de nadere regelen bepaald door de instelling (5 personen) (feiten gepleegd tussen 26.06.2009 en 14.10.2009).

Op 02.10.2012 werd u door het Hof van Beroep van Gent veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 jaar in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal door middel van geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen, met wapens of erop gelijkende voorwerpen of te hebben doen geloven dat u gewapend was, (2 feiten); aan diefstal door middel van geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen, met wapens of erop gelijkende voorwerpen of te hebben doen geloven dat u gewapend was, met behulp van een voertuig of enig ander al dan niet met motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of de vlucht te verzekeren; aan de aanstoker te zijn geweest tot een vereniging opgericht met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of eigendommen en aan poging tot diefstal door middel van geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen, met wapens of erop gelijkende voorwerpen of te hebben doen geloven dat hij u gewapend was (feiten gepleegd tussen 05.03.2011 en 10.07.2011).

Op 03.09.2016 bent u te Gent uit de echt gescheiden van mevrouw C., overgeschreven in de registers op 28.03.2017 te Brussel.

Op 26.04.2018 werd u op de hoogte gesteld van het feit dat er overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en werd u de mogelijkheid geboden om, in het kader van artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980, binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen aan te voeren die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden.

In het formulier "hoorrecht" dat u ingevuld hebt op 09.05.2018 verklaarde u dat u Pakistaans, Indisch en zigeunertaal spreekt; dat u sinds het jaar 1990 in België verblijft; dat u geen ziektes hebt die u zouden kunnen belemmeren om te reizen of naar uw herkomstland terug te keren; dat u voor u in de gevangenis belandde, woonachtig was in de (...)te 9000 Gent; dat u vroeger getrouwd was met een Belgische, maar dat u scheidde van haar en in 2009 in Slowakije getrouwd bent met C. V.; dat zij in België woont; dat u familie hebt in België, namelijk uw zus, 2 broers, neef, niet wonen in Gent; dat u 4 minderjarige kinderen hebt: M. U. en M. S. (beiden wonende te (...)), M. R. (wonende te (...)) en M. A. (geboren in België maar woont voorlopig bij de grootmoeder in Slowakije); dat u familie hebt in Pakistan; dat u naar school bent geweest en de volgende attesten hebt behaald: attest Nederlands op 04.12.2015 en op 31.05.2016, certificaat NT2 Waystage op 10.05.2017 en deelcertificaat veiligheid op 15.06.2017; dat u meer dan 20 jaar gewerkt hebt in België met interim contracten en als uitbater van winkels; dat u samen met uw vader gewerkt hebt in Pakistan; dat u nooit in een ander land dan België opgesloten of veroordeeld bent geweest; dat u niet wenst terug te keren naar uw land van herkomst aangezien het merendeel van uw familie «n uw kinderen in België zijn, u nauwelijks nog binding hebt met uw land van herkomst en omdat uw ouders gestorven zijn.

Tijdens het gesprek met een migratiebegeleider gaf u uitleg bij uw loopbaangeschiedenis in België, verklaarde u dat u een hardwerkende man bent en uzelf ziet als een echte zakenman; dat u 4 winkels bezit; dat u uw schoonfamilie gevolgd hebt en fouten hebt gemaakt; dat u daarvoor uw spijt wenst betuigen t.o.v. Dienst Vreemdelingenzaken, Justitie en de burgerlijke partijen; dat u nog een kans wilt om uw leven terug voort te zetten en uw rol als vader terug op te nemen; dat u niet naar Pakistan terug wil keren en dat u in staat zou zijn om zelfmoord te plegen indien u zou moeten terugkeren.

Uit uw relatie met M. B. (verdere gegevens onbekend) werd (minstens) één zoon geboren: M. S. (geboren op 26.04.1984 te K., Pakistaanse nationaliteit, van ambtswege afgevoerd uit de registers op 20.06.2011).

Uw zoon S. is inmiddels meerderjarig en heeft een eigen gezin gesticht. Op 18.09.2015 werd een bevel om het grondgebied te verlaten betekend aan uw zoon. Het is onduidelijk of deze zoon, zijn echtgenote en hun kinderen momenteel nog steeds op het Belgische grondgebied verblijven. Indien dat het geval zou zijn, is dat in illegaal verblijf. Uit zijn administratief dossier blijkt dat uw oudste zoon recht op verblijf had, dan wel heeft, in Italië. Hoe dan ook, opdat in het bijzonder een relatie tussen meerderjarige kinderen en hun ouders onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, zijn er in beginsel bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewoonlijke affectieve banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33; EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, A.W. Khan v. Verenigd Koninkrijk, par. 32; EHRM 15 mei 2012, nr. 16567/10, Nacic e.a. v. Zweden, par. 76). De vereiste band van afhankelijkheid met deze zoon werd niet aangetoond, waardoor er in casu geen sprake lijkt te zijn van een beschermenswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM voor wat betreft S.

Op 24.10.1994 bent u in 's Gravenhage (Nederland) in het huwelijk getreden met D. J. M. M. (geboren op 07.03.1975 te Roeselare, Belgische nationaliteit). Op 02.02.1999 zijn jullie uit de echt gescheiden, de echtscheiding werd op 17.03.1999 te Brussel in de registers overgeschreven. Uit deze relatie werden geen kinderen geboren.

U heeft een relatie gehad met D. E. (geboren op 30.05.1984, geboren te K., Slowaakse nationaliteit). Uit deze relatie werden 2 kinderen geboren: een dochter M. S. (geboren op 03.12.2001 te K., Slowaakse nationaliteit, in het bezit van een geldige E-kaart) en een zoon M. U. A. (geboren op 02.04.2004 te T., Slowaakse nationaliteit, in het bezit van een geldige E-kaart).

Uit het administratief dossier van mevrouw D. blijkt dat de Jeugdrechtbank te Gent op 08.09.2011 bepaald heeft dat het ouderlijk gezag over de persoon en de goederen van S. en U. exclusief door mevrouw D. uitgeoefend zal worden. Uit het vonnis van de Jeugdrechtbank blijkt dat het tot een relatiebreuk kwam in 2005 en dat u in feite een vreemde bent voor de kinderen, het laatste contact zou dateren van eind 2004 toen U. nog maar enkele maanden oud was. Bovendien blijkt dat u ook in de toekomst geen contact met de kinderen zou willen (zie vonnis d.d. 08.09.2011 p.2). De onderhoudsbijdrage die u dient te betalen, kan u ook vanuit een ander land betalen. Er liggen thans geen stukken voor waaruit blijkt dat het contact tussen u en deze kinderen hersteld zou zijn en dat de aard van de relatie met S. en U. inmiddels van dien aard zou zijn dat deze onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens zou vallen.

Op 14.11.2009 bent u te V. S. (Slowakije) gehuwd met C. V. (geboren op 10.08.1989 te P., Slowaakse nationaliteit). Uit deze relatie werden 2 zonen geboren, nl. M. R. A. (geboren op 06.05.2008 te T., Slowaakse nationaliteit, uit de registers afgevoerd van ambtswege sinds 23.08.2012), M. A. A. (geboren op 04.08.2009 te T., Pakistaanse nationaliteit, van ambtswege afgevoerd uit de registers sinds 14.06.2012).

Hoewel u in het formulier "hoorrecht" dat u ingevuld hebt op 09.05.2018 verklaarde getrouwd te zijn met C. V. blijkt uit uw administratief dossier dat jullie op 08.09.2016 uit de echt gescheiden zijn en dat de scheiding op 28.03.2017 te Brussel in de registers overgeschreven werd. Mevrouw C. is op 06.02.2018 in Gent bevallen van een Belgische dochter, A. M. M. Deze werd erkend door de heer A. M. (geboren op 08.11.1959 te Pakistan, Belgische nationaliteit sinds 20.01.2006). Mevrouw C. diende op 09.04.2018 een "Aanvraag van een verklaring van inschrijving als bloedverwant in opgaande lijn van A. M. M." (bijlage 19) in te Gent. Op 12.12.2018 werd ze in het bezit gesteld van een E-kaart geldig tot 10.10.2023. Gezien jullie officieel gescheiden zijn en mevrouw inmiddels een kind heeft gekregen met een andere man, lijkt jullie relatie weldegelijk beëindigd. Volgens uw verklaringen zou M. A. A. voorlopig in Slowakije bij zijn grootmoeder verblijven. M. R. A. zou bij zijn moeder verblijven. Beide kinderen zijn van ambtswege uit de registers afgevoerd.

U legt geen enkel bewijsstuk voor dat aantoonst of en hoe u invulling geeft aan het gezins- en/of familieleven met uw kinderen, A. en R., noch wordt aangetoond dat u een sterke band zou hebben met uw kinderen, U verblijft sinds 05.10.2011 in de gevangenis. De kinderen waren toen 2 en 3 jaar oud. Tot op heden (28.01.2019) bezochten noch mevrouw, noch jullie twee zonen u in de gevangenis. U toont niet aan of u bijdraagt aan het onderhoud van de kinderen, of u deelt in de beslissingen over de opvoeding van de kinderen, of u regelmatig contact met uw kinderen onderhoudt, et cetera. Er liggen thans geen bewijsstukken voor die aanleiding zou geven tot het aanvaarden van een beschermenswaardig gezinsleven tussen u en A. en tussen u en R., zoals bedoeld in artikel 8 van het EVRM.

Desgewenst kunnen uw kinderen contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere communicatiemiddelen en via periodieke reizen naar de plaats waar u verblijft. Nu u de laatste jaren een groot deel van uw tijd in de gevangenis zat, blijkt niet dat zulks een ingrijpende wijziging in het leven van de kinderen tot gevolg zou hebben. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM heeft de uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn minderjarige kinderen niet dezelfde ontwrichtende impact op het leven van deze kinderen als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn minderjarige kinderen, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft en er voor de kinderen geen beletsel bestaat om deze ouder te gaan opzoeken in diens land van herkomst (EHRM 18 oktober 2006, Üner / Nederland; EHRM 8 januari 2009, Grant / het Verenigd Koninkrijk; EHRM 17 februari 2009, Onur / het Verenigd Koninkrijk). Uit niks blijkt dat contact via telefoon en internet vanuit uw herkomstland niet mogelijk zou zijn. Er blijkt evenmin dat uw zonen, mits begeleiding van de moeder

of een ander gezinslid of indien ze wat ouder zijn, u niet kan zou kunnen komen opzoeken in uw land van herkomst of het land waar u zich zal vestigen.

Voor het bestaan van een gezinsleven tussen u en uw andere familieleden (zus, broers, neven, nichten) zullen bijkomende elementen van afhankelijkheid, anders dan de gewoonlijke affectieve banden, moeten worden aangetoond. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelt dat 'de relatie tussen volwassenen niet noodzakelijkerwijs van de bescherming van artikel 8 zullen genieten zonder dat het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid worden aangetoond, naast de gewone affectieve banden' (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59; EHRM 13 februari 2001, Ezzouhdi/Frankrijk, § 34; EHRM 10 juli 2003, Benhebba/Frankrijk, § 36).

Uit het administratief dossier blijkt niet dat er een band van afhankelijkheid bestaat tussen u en uw familieleden die aanleiding zou geven tot het aanvaarden van een beschermenswaardig gezinsleven, zoals bedoeld in artikel 8 van het EVRM. Uit het gegeven dat u tijdens uw penitentiair verlop bij uw broer lijkt te verblijven, kan geen band van afhankelijkheid afgeleid worden.

De contacten met familie in België kunnen ook op een andere manier worden onderhouden, bijvoorbeeld middels (korte) bezoeken, zij kunnen België immers vrijelijk in- en uitreizen, of middels moderne communicatiemiddelen.

Hoe dan ook, de bescherming van de openbare veiligheid en het voorkomen van strafbare feiten, rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van het familieleven. U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde. De samenleving heeft het recht zich te beschermen tegen iemand die haar regels met voeten treedt.

Gelet op uw verblijf in het Rijk kan weliswaar worden aangenomen dat u banden hebt ontwikkeld met dit land, doch blijkt niet dat deze van een dergelijke uitzonderlijke aard zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde.

U was 27 jaar oud toen u aankwam in België. U heeft ruim de helft van uw leven doorgebracht in uw land van herkomst. U bent aldaar opgegroeid en zoals u verklaard hebt, hebt u daar ook gewerkt en hebt u er familie, waardoor niet zonder meer kan worden aangenomen dat u geen andere band dan uw nationaliteit heeft met uw herkomstland. U kan in redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. Er is geen indicatie gevonden dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels zouden bestaan voor u om u in Pakistan te vestigen. Mogelijkerwijze kan de familie die daar woonachtig is, u helpen bij uw herintegratie aldaar. Ook kunnen de familieleden woonachtig in België u verder blijven ondersteunen, zowel emotioneel als financieel, eens u zich elders vestigt. Bovendien hebt u minstens één minderjarig kind dat in het bezit is van de Slovaakse nationaliteit waardoor u eventueel ook de mogelijkheid hebt om u in een andere EU-lidstaat te vestigen indien u (opnieuw) een relatie met dit kind wenst op te bouwen.

Het gegeven dat u in het verleden gewerkt hebt in België doet niets af aan het feit dat u geacht wordt een ernstig gevaar te vormen voor de openbare orde. Als een zelfstandige nachtwinkelluitbater ging u telkens op zoek naar illegitieme manieren om uw winst te vergroten. U werd verschillende keren veroordeeld voor het tewerkstellen van buitenlandse onderdanen die niet toegelaten of gemachtigd waren tot een verblijf in België, het niet meedelen van de tewerkstellingsgegevens aan de instelling die belast is met de inning van de socialezekerheidsbijdragen, et cetera. De inkomen uit uw rechtmatig werk waren blijkbaar niet voldoende. In ieder geval, de vaardigheden die u tijdens uw reguliere werk in België opgepikt hebt, zullen u ongetwijfeld ook elders van pas komen. U hebt zelf verklaard dat u een echte zakenman bent en een harde werker. Uiteraard zullen deze kwaliteiten u helpen om elders werk te vinden en de nodige bestaansmiddelen te verwerven. Uw familie in België kan u desgewenst ook vanuit België ondersteunen bij het opbouwen van een leven elders.

Momenteel zit u in de gevangenis wegens de veroordelingen dd. 23.05.2005, 01.04.2009, 19.10.2010, 11.04.2012 en 02.10.2012.

Uw strafregister is uitgesproken ongunstig en vermeldt naast de correctionele veroordelingen voor heling, illegale tewerkstelling van vreemdelingen, inbreuken inzake uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door een vreemdeling, inbreuken inzake voedingswaren, diefstal met braak, valsheid

in geschriften en gebruik, valsheid in informatica, zwartwerk, oplichting, uitgifte van cheques zonder dekking en diefstal met geweld of bedreiging, ook maar liefst 26 veroordelingen door Politierechtbanken.

U beschouwt uzelf als een echte zakenman en een harde werker maar u werd een aantal keer veroordeeld voor het tewerk stellen van illegale vreemdelingen. Mensen met een precair verblijfsstatuut zijn gemakkelijke slachtoffers voor uitbuiting. Door zo te handelen maakte u daarenboven het voeren door de bevoegde overheid van een beleid op het vlak van de tewerkstelling van vreemdelingen onmogelijk. Door het plegen van dergelijke inbreuken wordt de deur wijd opengezet voor het niet betalen van sociale zekerheidsbijdragen en belastingen in het algemeen, waardoor de concurrentie tegenover ondernemers die de reglementering wel respecteren, wordt vervalst.

U bent hardleers en de voorgaande veroordelingen hebben bij u niet het verhoopte, gedrag corrigerende effect gehad, wel integendeel: de door uw gepleegde feiten werden jaar na jaar zwaarder en op 02.10.2012 werd u door het Hof van Beroep van Gent veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 jaar voor een aantal gewelddadige overvallen op nachtwinkels. Een bijzonder negatief element kwam nog bij uw reeds zeer beladen strafrechtelijk verleden: het gebruik van geweld.

Bovendien werd u als de aanstoker beschouwd van een vereniging die tot doel had gewelddadige overvallen te plegen op nachtwinkels. Hierdoor hebt u in grote mate bijgedragen aan het onveiligheidsgevoel, niet alleen van de directe slachtoffers maar van de samenleving in haar geheel. Uit het strafdossier blijkt dat een groep van telkens minimum 3 personen vrijwillig en bewust samenkwam om gewapende overvallen te plegen op nachtwinkels in het Gentse. De gelijkaardige modus operandi bij deze vier overvallen en de duidelijke taakverdeling tussen de verschillende daders, (iemand zorgde voor het uitschakelen van de camerabewaking iemand hield de uitbater van de winkel in bedwang, iemand vulde zakken met sigaretten en andere te stelen goederen, iemand stond op de uitkijk, etc.) tonen aan dat ter zake zeker sprake was van een vereniging. Dat u binnen deze vereniging een voortrekkersrol heeft gespeeld, blijkt uit het feit dat u de enige was die effectief in Gent woonde, dat u betrokken was bij alle overvallen, dat uit het strafdossier en de verklaringen blijkt dat u het was die zorgde voor vervoer of voor de wapens (houten planken) en uit het feit dat het bij u was dat enkele van de leden van de vereniging onderdak vonden/aangetroffen werden.*

Uw handelswijze getuigt van een absoluut gebrek aan respect voor andermans eigendom en voor de fysieke integriteit van de slachtoffers. De psychische en sociale impact van dergelijke feiten mag geenszins onderschat worden. Dit geldt des té meer nu ten aanzien van de nachtwinkeleigenaars wapens werden gebruikt. Extra bezwarend voor de slachtoffers is dan ook nog dat de feiten gebeurden in de uitoefening van hun professionele werkzaamheden als uitbater van een nachtwinkel zodat zij ook op professioneel vlak dagdagelijks met de ongetwijfeld traumatische gevolgen van de feiten geconfronteerd worden.

Het spreekt voor zich dat bij dergelijke overvallen het risico groot is dat één en ander uit de hand loopt zodat slachtoffers zodanig toegetakeld worden dat zij blijvende beperkingen overhouden of zelfs het leven laten. U stond duidelijk niet in het minste stil bij de traumatische gevolgen die deze gewelddadige overvallen bij uw slachtoffers veroorzaakt moeten hebben. Alles gebeurde in functie van het pure geldgewin en een snelle persoonlijke verrijking, wat een opportunistische en egoïstische ingesteldheid aantoont.

U was een uitbater van een nachtwinkel en had ongetwijfeld inkomen uit uw regulier werk. Maar dit was blijkbaar onvoldoende voor u. U deinsde er niet voor terug om de economisch en ingevolge hun precaire verblijfssituatie, zwakkeren in de maatschappij uit te buiten.

Zoals u zelf verklaarde hebt u 4 winkels en hoogstwaarschijnlijk zal u na uw vrijstelling de activiteiten als een (nacht)winkeluitbater verderzetten. Gezien de hoeveelheid van de veroordelingen die u in het verleden opliep wegens het tewerkstellen van buitenlandse onderdanen die niet toegelaten of gemachtigd waren tot een verblijf in België, het niet meedelen van de tewerkstellingsgegevens aan de instelling die belast is met de inning van de socialezekerheidsbijdragen, valsheid in handels-, bank- of private geschriften, valsheid in informatica, heling, kan het helemaal niet uitgesloten worden dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Al deze veroordelingen tonen juist aan dat u in functie van het pure geldgewin en de snelle persoonlijke verrijking handelde.

Het is zeer verontrustend dat u geen lessen lijkt te trekken uit uw veroordelingen. Uw gedrag is zonder meer laakbaar geweest en heeft uiting gegeven aan een asociale en valse persoonlijkheid, waarbij u ook geen enkele vorm van respect heeft getoond voor de eigendom van andere personen en voor de

regels geldend in een rechtsstaat, noch voor de maatschappelijke normen. Het zijn net deze misdrijven die het gevoel van onbehagen en van onveiligheid bij de leden van de bevolking verhogen.

Het gegeven dat u reeds enkele uitgangsvergunningen heeft gekregen die klaarblijkelijk zonder problemen zijn verlopen en dat u Dienst Vreemdelingenzaken, justitie en de burgerlijke partij uw spijt betuigt, wijst er nog niet noodzakelijk op dat u tot inkeer zou gekomen zijn of dat er duidelijk sprake zou zijn die afbreuk zou doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde.

Het risico dat u ook in de toekomst, opnieuw de openbare orde zou schaden kan absoluut niet uitgesloten worden temeer door u het al jaren niet nauw neemt met de wet en de vele veroordelingen niet het minste gedragscorrigerende effect gehad hebben. Uw gedrag vormt een actuele, werkelijke en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving. U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde, de samenleving heeft het recht zich te beschermen tegen iemand die haar regels met voeten treedt en uit is op makkelijk winstbejag. Uit voorgaande blijkt duidelijk dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die het beëindigen van uw recht op verblijf rechtvaardigen en noodzakelijk maken.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van "het artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van het art. 44bis §4 Vw. de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de hoorplicht, de zorgvuldigheidsverplichting, de motiveringsplicht en verzoekers rechten van verdediging. Manifeste beoordelingsfout."

Dit middel wordt als volgt toegelicht:

"1.1

Artikel 2 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dat dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht niet enkel het dictum moet omvatten, maar tevens de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen. Terwijl artikel 3 van deze wet voorschrijft dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Daarbij moet volgens dit zelfde artikel de motivering afdoende zijn, of met andere woorden dat deze pertinent moet zijn en duidelijk te maken hebben met de beslissing (MAST A., e.a., "Overzicht van het Belgische administratief recht", Kluwer, Brussel, 2002, p. 692-694).

1.2

Dat dient te worden opgemerkt dat de motivatie in de bestreden beslissing evenwel niet afdoende is.

In de bestreden beslissing wordt aan verzoekers verblijf op het Belgische grondgebied echter een einde gesteld, overeenkomstig het art. 44bis§2 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Art. 44bis Vw. stelt het volgende :

"Art. 44bis. § 1. Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten om redenen van openbare orde; nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 2. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen en

hun het bevel geven het grondgebied te verlaten, alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

§ 3. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende burgers van de Unie en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten, alleen om dwingende redenen van nationale veiligheid: 10 de burgers van de Unie die op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven gedurende de tien voorafgaande jaren;

2° de burgers van de Unie die minderjarig zijn, behalve indien de beslissing noodzakelijk is in het belang van het kind, zoals bepaald in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989.

§ 4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong”.

1.3

Dat dient te worden vastgesteld dat de zorgvuldigheidsverplichting, de motiveringsplicht, de hoorplicht en verzoekers rechten van verdediging door verweerder ernstig wordt geschonden, daar verzoeker in de onmogelijkheid verkeerde op een afdoende manier zijn verweer/argumenten te formuleren.

Dat verweerder, alvorens een beslissing te nemen, geenszins voorafgaandelijk voldoende onderzoek heeft verricht en heeft rekening gehouden met alle elementen.

Dat verzoeker, overeenkomstig het art. 44bis §4Vw.? geenszins recent mondeling werd gehoord aangaande “de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong”.

Dat verzoeker geenszins heeft rekening gehouden met alle elementen van het dossier en heeft nagelaten verzoeker recent mondeling te horen.

Dat immers de vragenlijst van verzoeker dateert van 9 mei 2018 en verzoeker sedertdien niet meer werd gehoord aangaande “de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong”.

Verweerder kan derhalve wanneer hij op 25 februari 2019 een beslissing neemt t.a.v. verzoeker zich geenszins nog enkel en alleen nog kan beroepen op het formulier “hoorrecht” welke dateert van 9 maanden geleden.

Dat verzoeker geenszins tijdens een recent verhoor de mogelijkheid werd geboden zijn actuele situatie, met bepaald zijn huidige contacten met zijn Slowaakse zoon R. te verduidelijken, waardoor er sprake is van de hoorplicht en de zorgvuldigheidsverplichting.

Dat immers telkens tijdens zijn maandelijkse penitentiaire verloven sedert 15 mei 2018 verzoeker steeds contact heeft met zijn Slowaakse minderjarige zoon R., die samen met zijn moeder, mevrouw V. C., in een opvangtehuis woont te (...) (cf. stukken 2 en 3).

Dat de moeder van zijn zoontje tevens heeft verklaard dat hun zoon R. bij verzoeker in België dient te wonen en bij hem dient te worden ingeschreven zodra hij uit de gevangenis zal worden vrijgelaten (cf. stuk 4).

Dat verweerder op de hoogte is dat zijn zoontje R. bij zijn moeder in België verblijft.

Dat verweerder gehouden was alsnog hiermee rekening te houden gelet op het art. 44bis §4Vw.

Dat derhalve door verweerder geen enkel actueel onderzoek plaatsgevonden naar de contacten van verzoeker met zijn minderjarige kinderen in België (ondermeer tijdens zijn penitentiaire verloven welke vanaf 15 mei 2018 maandelijks plaatsvinden, cf. stuk 2)).

Het formulier "hoorrecht" dateert ondertussen al van 9 mei 2018 (verzoeker had vóór 9 mei 2018 nog geen recht op penitentiair verlof) en geenszins heeft verweerder in casu een onderzoek ingesteld na 9 mei 2018 of verzoeker nog gehoord na 9 mei 2018.

Dat derhalve verweerder niet met de vereiste zorgvuldigheid is opgetreden bij het onderzoek naar de concrete en actuele gezinssituatie van de verzoeker, zodat de zorgvuldigheidsplicht werd geschonden.

Dat daarnaast verweerder evenmin op een afdoende manier in de bestreden beslissing motiveert waarom met verzoekers langdurig verblijf (sedert 1992), integratie en tewerkstellingen in België en met de vaststelling dat zijn naaste familieleden en zijn minderjarige kinderen in België resp. Slowakije wonen geen rekening dient te worden gehouden (cf. stuk 5).

Dat, gezien zijn ouders zijn overleden en gezien zijn minderjarige kinderen, zijn zus, broers, neef en nicht in België (Slowakije) wonen, verzoeker duidelijk te kennen heeft gegeven dat hij geen enkele binding meer heeft met zijn land van herkomst.

Dat echter in de bestreden beslissing verweerder geenszins op een afdoende manier heeft gemotiveerd waarom met de vaststelling dat verzoeker sedert 1992 in België woont en bovendien geen enkele binding meer heeft met zijn land van herkomst geen rekening dient te worden gehouden.

Dat derhalve er sprake is van schending van de zorgvuldigheids- en de motiveringsplicht."

2.1.2. In eerste instantie houdt verzoeker voor dat de motivatie van de bestreden beslissing niet afdoende is en voert hij de schending van de formele motiveringsplicht aan. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen. Hij moet kunnen beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Deze artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn. De aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerende motief aan op basis waarvan deze werd genomen. De juridische grondslag is vermeld: artikel 44bis, §2, van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing gaat uitgebreid in waarom deze bepaling van toepassing is: er wordt verwezen naar de verschillende strafrechtelijke veroordelingen die verzoeker heeft opgelopen en die niet weerlegd worden in het verzoekschrift. Er wordt gedetailleerd ingegaan op de strafrechtelijke gedragingen van verzoeker, die duidelijk hardleers zijn, en die telkenmale na een veroordeling opnieuw misdrijven pleegt, waarvan ook met geweld. Tevens is geantwoord op alle elementen die verzoeker kenbaar maakte voor het nemen van de bestreden beslissing. De diverse banden die verzoeker heeft met eerdere partners en met de kinderen die hij heeft, werden gedetailleerd onderzocht en een uitgebreid onderzoek is gevoerd naar het gezins- en familieleven dat verzoeker heeft. De bestreden beslissing vermeldt dat het langdurig verblijf in België niet opweegt tegen het ernstig gevaar dat verzoeker vormt voor de openbare orde en waarom zijn gedragingen een ernstig gevaar voor de openbare orde zijn, dat volgens de verwerende partij superieur is aan de privébelangen van verzoeker. De bestreden beslissing legt uit dat verzoeker in het plegen van misdrijven hardleers is, en het laakbare gedrag dat verzoeker toonde, wijst op een asociale en valse persoonlijkheid. Het risico dat verzoeker opnieuw de openbare orde zou schenden, kan niet worden uitgesloten omdat de veroordelingen niet het minste gedrag corrigerend effect hadden. Het gevaar dat verzoeker vormt, is ernstig, reëel en actueel, en de bestreden beslissing geeft de reden weer waarom.

Deze motivering is pertinent en draagkrachtig. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) besluit derhalve dat de verzoekende partij niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de bestreden beslissing begrijpt en weet om welke reden hij beroep aantekent.

Een schending van de formele motiveringsplicht, vervat in de aangevoerde bepalingen, wordt niet aangenomen.

2.1.3. Verzoeker betwist de inhoud van de motieven van de bestreden beslissing. Hij voert onder meer de schending van de materiële motiveringsplicht aan.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker voert tevens de schending aan van de hoorplicht, vervat in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000, in werking getreden op 1 december 2009 (hierna: het Handvest).

Artikel 41 van het Handvest bepaalt in verband met het hoorrecht het volgende:

“(…)

Dit recht behelst met name:

— *het recht van eenieder te worden gehoord voordat jegens hem een voor hem nadelige individuele maatregel wordt genomen,*

(…)”

Het recht om gehoord te worden, waarborgt dat eenieder in staat wordt gesteld naar behoren en daadwerkelijk zijn standpunt kenbaar te maken in het kader van een administratieve procedure en alvorens een besluit wordt genomen dat zijn belangen aanmerkelijk kan beïnvloeden (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, ro. 87). Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie vormt het hoorrecht een algemeen beginsel van Unierecht. Luidens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie leidt een schending van de rechten van de verdediging, in het bijzonder het recht om te worden gehoord, naar Unierecht echter pas tot nietigverklaring van het na afloop van de administratieve procedure genomen besluit, wanneer deze procedure zonder deze onregelmatigheid een andere afloop had kunnen hebben (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, *M.G. e.a.*, ro. 38 met verwijzing naar de arresten van 14 februari 1990, *Frankrijk/Commissie*, C 301/87, Jurispr. blz. I 307, punt 31; 5 oktober 2000, *Duitsland/Commissie*, C 288/96, Jurispr. blz. I 8237, punt 101; 1 oktober 2009, *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Raad*, C 141/08 P, Jurispr. blz. I 9147, punt 94, en 6 september 2012, *Storck/BHIM*, C 96/11 P, punt 80). Om een dergelijke onrechtmatigheid te constateren, moet de Raad aan de hand van de specifieke feitelijke en juridische omstandigheden van het geval nagaan of er sprake is van een onregelmatigheid die het hoorrecht op zodanige wijze aantast dat de besluitvorming in kwestie een andere afloop had kunnen hebben, met name omdat de verzoekende partij specifieke omstandigheden had kunnen aanvoeren die na een individueel onderzoek de verwerende partij zouden kunnen doen afzien van het nemen van de bestreden beslissing (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, *M.G. e.a.*, ro. 40).

Wat de aangevoerde schending van de hoorplicht betreft als beginsel van behoorlijk bestuur, houdt dit als beginsel van behoorlijk bestuur in dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten, zonder dat hem de gelegenheid wordt geboden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen (RvS 23 mei 2001, nr. 95.805; RvS 22 oktober 2001, nr. 100.007; RvS 18 mei 2006, nr. 158.985; RvS 15 februari 2007, nr. 167.887).

Artikel 44bis van de Vreemdelingenwet stelt:

“§ 1.

Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 2.

De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen en hun

het bevel geven het grondgebied te verlaten, alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

§ 3.

De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende burgers van de Unie en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten, alleen om dwingende redenen van nationale veiligheid :

1° de burgers van de Unie die op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven gedurende de tien voorafgaande jaren;

2° de burgers van de Unie die minderjarig zijn, behalve indien de beslissing noodzakelijk is in het belang van het kind, zoals bepaald in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989.

§ 4.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de overheid om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Dit houdt ook in dat zij zich moet steunen op alle gegevens en dienstige stukken.

De overheid moet zich afdoende informeren over alle relevante elementen.

De zorgvuldigheidsplicht geldt ook voor de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger. In het kader van verblijfsaanvraag rust de bewijslast bij de aanvrager die zorgvuldig moet zijn bij het indienen van de aanvraag en alle relevante stukken en elementen moet aanbrengen zodat de gemachtigde kan beoordelen of hij voldoet aan de wettelijke voorwaarden. De verplichting die in dit geval rust op de verzoekende partij, kadert bijgevolg in de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting (RvS 28 april 2008, nr. 182.450).

Verder wijst de Raad erop dat de rechten van verdediging in administratiefrechtelijke zaken enkel van toepassing zijn op tuchtzaken, doch niet op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de Vreemdelingenwet (RvS 3 november 2003, nr. 124.957).

2.1.4. Naast algemene theoretische beschouwingen, waarvoor de Raad verwijst naar het voorgaande punt, houdt verzoeker voor dat geen voorafgaandelijk onderzoek werd verricht en dat hij niet recent voor het nemen van de bestreden beslissing werd gehoord. De vragenlijst dateert van 9 mei 2018 en sedertdien werd hij niet meer gehoord conform artikel 44*bis* van de Vreemdelingenwet. Hij verwijt de verwerende partij dat hij geen mogelijkheid heeft gekregen om zijn actuele toestand toe te lichten, meer bepaald om zijn contacten met zijn minderjarige zoon R. te verduidelijken. Hij heeft contacten met deze zoon, die samen met zijn moeder C.V. in een opvangtehuis woont, en hij legt stukken voor, genummerd 2, 3 en 4. De moeder heeft verklaard dat deze zoon bij verzoeker zal verblijven en bij verzoeker wordt ingeschreven zodra verzoeker de gevangenis verlaat.

Artikel 44*bis* van de Vreemdelingenwet verlangt dat hiermee rekening wordt gehouden. Enig actueel onderzoek ontbreekt.

De Raad kan de stelling, dat hierdoor de hoorplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel zijn geschonden, niet volgen. Onderzoek uit het administratief dossier leert dat verzoeker inderdaad werd gehoord op 9 mei 2018, nadat hij op 26 april 2018 een hele uitleg ter kennis kreeg over de mogelijkheid die bestond dat de bestreden beslissing zou genomen worden. Hierin wordt uitdrukkelijk verwezen naar artikel 41 van het Handvest. In dit door verzoeker ondertekend document valt te lezen:

“(…)

Het intrekken van het verblijf en de duur van het inreisverbod hangt van uw persoonlijke situatie af. Het is dus in uw belang om op een correcte en complete wijze deze vragenlijst te beantwoorden. (...)

U wordt verzocht waar nodig de gevraagde bewijzen te leveren (...)

U kan de vragenlijst zelf vervullen of met hulp of met een hulp van een derde (familielid/advocaat/sociaal assistent).

(...)” (eigen onderlijning).

De verwerende partij merkt dan ook terecht op in haar nota met opmerkingen dat sedert 26 april 2018 verzoeker wist dat de bestreden beslissing kon genomen worden. Verzoeker toont niet aan dat hij actuelere elementen, eventueel ontstaan nadat hij de vragenlijst invulde, niet kon meedelen aan het bestuur. Met verwijzing naar punt 2.1.3. benadrukt de Raad dat de zorgvuldigheidsplicht wederkerig is en dat verzoeker geen elementen na 9 mei 2018 kenbaar heeft gemaakt aangaande eventuele nieuwe elementen. Evenmin maakte verzoeker stukken kenbaar aan het bestuur ter staving van zijn afgelegde verklaringen, gegeven dat niet betwist wordt ter terechtzitting. De Raad vraagt ter terechtzitting aan de advocaat van de verzoekende partij of zij kan aantonen dat haar cliënt ook maar enig stuk voorlegde betreffende de verklaringen, afgelegd in het kader van het hoorrecht. De advocaat van de verzoekende partij antwoordt hierop ontkennend. Waar verzoeker verwijst naar diens toegevoegde stukken aan het verzoekschrift, en stelt dat er maandelijkse contacten plaatsvonden met “zijn minderjarige kinderen”, blijkt uit stuk 2 dat er maandelijks een dag penitentiair verlof werd toegekend, maar blijkt hieruit niet dat er contacten plaatsvonden met zijn kinderen. Stuk 4 is een getuigenis van de moeder van het kind, R., die bevestigt dat verzoeker het kind komt ophalen en goed voor hem zorgt tijdens het penitentiair verlof en dat er een afspraak zou bestaan dat verzoekers zoon, R., nadat verzoekers gevangenisstraf is afgelopen, bij verzoeker zou gaan wonen. Deze verklaring is opgesteld op 11 maart 2019, dus na het nemen van de bestreden beslissing. De verzoeker kan de verwerende partij niet verwijten geen rekening te houden met documenten die haar niet bekend konden zijn voor de bestreden beslissing, daargelaten de correctheid van de inhoud van deze verklaring, temeer verzoeker uitgenodigd werd om stavingsstukken bij te brengen.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 3 mei 2018, voor het invullen van de vragenlijst, ook een gesprek had met een medewerker van het bestuur om hem duidelijk te maken dat het noodzakelijk was details te geven en de verklaringen te staven. Verzoeker verklaarde toen dat hij inzat met zijn kinderen. Desalniettemin liet hij na met enig begin van bewijs zijn verklaringen te staven, dit tot nadat de bestreden beslissing werd genomen en een verzoekschrift werd ingediend. Aan verzoeker werd nochtans gevraagd de verklaringen te staven. Verzoeker gaat voorbij aan de volgende concrete motieven in de bestreden beslissing:

“Op 24.10.1994 trad u in het huwelijk met de Belgische D. J. M. M. te 's Gravenhage (Nederland).

Op 22.12.1994 diende u, in functie van uw Belgische echtgenote een aanvraag tot vestiging in. Aangezien de Procureur des Konings, op basis van een onderzoek geen elementen kon vaststellen ter staving van een vermoedelijk schijnhuwelijk, werd uw verblijfstoestand geregulariseerd en werd u op 10.06.1996 in het bezit gesteld van een identiteitskaart voor vreemdeling.

Op 02.02.1999 bent u te Gent uit de echt gescheiden van mevrouw D. , overgeschreven in de registers op 17.03.1999 te Brussel.

Op 14.11.2009 trad u in het huwelijk met C. V. te Velký Saris (Slowakije).

Op 04.10.2011 werd u aangehouden en de volgende dag opgesloten onder aanhoudingsmandaat op verdenking van diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met gebruik of vertoon van wapens, met voertuig om de diefstal of uw vlucht te vergemakkelijken, bij nacht.

Op 11.04.2012 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 jaar in staat van bijzondere herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan een buitenlandse onderdaan die niet toegelaten of gemachtigd was tot een verblijf in België van meer dan drie maanden of tot vestiging, arbeid te doen of laten verrichten (2 personen) en aan het niet meegedeeld te hebben van de tewerkstellingsgegevens aan de instelling die belast was met de inning van de socialezekerheidsbijdragen langs elektronische weg, in de vorm en volgens de nadere regelen bepaald door de instelling (5 personen) (feiten gepleegd tussen 26.06.2009 en 14.10.2009).

Op 02.10.2012 werd u door het Hof van Beroep van Gent veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 jaar in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal door middel van geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen, met wapens of erop gelijkende voorwerpen of te hebben doen geloven dat u gewapend was, (2 feiten); aan diefstal door middel van geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen, met wapens of erop gelijkende voorwerpen of te hebben doen geloven dat u gewapend was, met behulp van een voertuig of enig ander al dan niet met motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of de vlucht te

verzekeren; aan de aanstoker te zijn geweest tot een vereniging opgericht met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of eigendommen en aan poging tot diefstal door middel van geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen, met wapens of erop gelijkende voorwerpen of te hebben doen geloven dat hij u gewapend was (feiten gepleegd tussen 05.03.2011 en 10.07.2011).

Op 08.09.2016 bent u te Gent uit de echt gescheiden van mevrouw C., overgeschreven in de registers op 28.03.2017 te Brussel.

Op 26.04.2018 werd u op de hoogte gesteld van het feit dat er overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en werd u de mogelijkheid geboden om, in het kader van artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980, binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen aan te voeren die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden.

In het formulier "hoorrecht" dat u ingevuld hebt op 09.05.2018 verklaarde u dat u Pakistaans, Indisch en zigeunertaal spreekt; dat u sinds het jaar 1990 in België verblijft; dat u geen ziektes hebt die u zouden kunnen belemmeren om te reizen of naar uw herkomstland terug te keren; dat u voor u in de gevangenis belandde, woonachtig was in de (...)te 9000 Gent; dat u vroeger getrouwd was met een Belgische, maar dat u scheidde van haar en in 2009 in Slowakije getrouwd bent met C. V.; dat zij in België woont; dat u familie hebt in België, namelijk uw zus, 2 broers, neef, niet wonen in Gent; dat u 4 minderjarige kinderen hebt: M. U. en M.S. (beiden wonende te (...)), M. R. (wonende te (...)) en M. A. (geboren in België maar woont voorlopig bij de grootmoeder in Slowakije); dat u familie hebt in Pakistan; dat u naar school bent geweest en de volgende attesten hebt behaald: attest Nederlands op 04.12.2015 en op 31.05.2016, certificaat NT2 Waystage op 10.05.2017 en deelcertificaat veiligheid op 15.06.2017; dat u meer dan 20 jaar gewerkt hebt in België met interim contracten en als uitbater van winkels; dat u samen met uw vader gewerkt hebt in Pakistan; dat u nooit in een ander land dan België opgesloten of veroordeeld bent geweest; dat u niet wenst terug te keren naar uw land van herkomst aangezien het merendeel van uw familie «n uw kinderen in België zijn, u nauwelijks nog binding hebt met uw land van herkomst en omdat uw ouders gestorven zijn.

Tijdens het gesprek met een migratiebegeleider gaf u uitleg bij uw loopbaangeschiedenis in België, verklaarde u dat u een hardwerkende man bent en uzelf ziet als een echte zakenman; dat u 4 winkels bezit; dat u uw schoonfamilie gevolgd hebt en fouten hebt gemaakt; dat u daarvoor uw spijt wenst betuigen t.o.v. Dienst Vreemdelingenzaken, Justitie en de burgerlijke partijen; dat u nog een kans wilt om uw leven terug voort te zetten en uw rol als vader terug op te nemen; dat u niet naar Pakistan terug wil keren en dat u in staat zou zijn om zelfmoord te plegen indien u zou moeten terugkeren.

Uit uw relatie met M. B. (verdere gegevens onbekend) werd (minstens) één zoon geboren: M. S. (geboren op 26.04.1984 te K., Pakistaanse nationaliteit, van ambtswege afgevoerd uit de registers op 20.06.2011).

Uw zoon S. is inmiddels meerderjarig en heeft een eigen gezin gesticht. Op 18.09.2015 werd een bevel om het grondgebied te verlaten betekend aan uw zoon. Het is onduidelijk of deze zoon, zijn echtgenote en hun kinderen momenteel nog steeds op het Belgische grondgebied verblijven. Indien dat het geval zou zijn, is dat in illegaal verblijf. Uit zijn administratief dossier blijkt dat uw oudste zoon recht op verblijf had, dan wel heeft, in Italië. Hoe dan ook, opdat in het bijzonder een relatie tussen meerderjarige kinderen en hun ouders onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, zijn er in beginsel bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewoonlijke affectieve banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33; EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, A.W. Khan v. Verenigd Koninkrijk, par. 32; EHRM 15 mei 2012, nr. 16567/10, Nacic e.a. v. Zweden, par. 76). De vereiste band van afhankelijkheid met deze zoon werd niet aangetoond, waardoor er in casu geen sprake lijkt te zijn van een beschermenswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM voor wat betreft S.

Op 24.10.1994 bent u in 's Gravenhage (Nederland) in het huwelijk getreden met D. J. M. M. (geboren op 07.03.1975 te Roeselare, Belgische nationaliteit). Op 02.02.1999 zijn jullie uit de echt gescheiden, de echtscheiding werd op 17.03.1999 te Brussel in de registers overgeschreven. Uit deze relatie werden geen kinderen geboren.

U heeft een relatie gehad met D. E. (geboren op 30.05.1984, geboren te K., Slowaakse nationaliteit). Uit deze relatie werden 2 kinderen geboren: een dochter M. S. (geboren op 03.12.2001 te K., Slowaakse

nationaliteit, in het bezit van een geldige E-kaart) en een zoon M. U. A. (geboren op 02.04.2004 te T., Slowaakse nationaliteit, in het bezit van een geldige E-kaart).

Uit het administratief dossier van mevrouw D. blijkt dat de Jeugdrechtbank te Gent op 08.09.2011 bepaald heeft dat het ouderlijk gezag over de persoon en de goederen van S. en U. exclusief door mevrouw D. uitgeoefend zal worden. Uit het vonnis van de Jeugdrechtbank blijkt dat het tot een relatiebreuk kwam in 2005 en dat u in feite een vreemde bent voor de kinderen, het laatste contact dateren van eind 2004 toen U. nog maar enkele maanden oud was. Bovendien blijkt dat u ook in de toekomst geen contact met de kinderen zou willen (zie vonnis d.d. 08.09.2011 p.2). De onderhoudsbijdrage die u dient te betalen, kan u ook vanuit een ander land betalen. Er liggen thans geen stukken voor waaruit blijkt dat het contact tussen u en deze kinderen hersteld zou zijn en dat de aard van de relatie met S. en U. inmiddels van dien aard zou zijn dat deze onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens zou vallen.

Op 14.11.2009 bent u te V. S. (Slowakije) gehuwd met C. V. (geboren op 10.08.1989 te P., Slowaakse nationaliteit). Uit deze relatie werden 2 zonen geboren, nl. M. R. A. (geboren op 06.05.2008 te T., Slowaakse nationaliteit, uit de registers afgevoerd van ambtswege sinds 23.08.2012), M. A. A. (geboren op 04.08.2009 te T., Pakistaanse nationaliteit, van ambtswege afgevoerd uit de registers sinds 14.06.2012).

Hoewel u in het formulier "hoorrecht" dat u ingevuld hebt op 09.05.2018 verklaarde getrouwd te zijn met C. V. blijkt uit uw administratief dossier dat jullie op 08.09.2016 uit de echt gescheiden zijn en dat de scheiding op 28.03.2017 te Brussel in de registers overgeschreven werd. Mevrouw C. is op 06.02.2018 in Gent bevallen van een Belgische dochter, A. M. M.. Deze werd erkend door de heer A. M. (geboren op 08.11.1959 te Pakistan, Belgische nationaliteit sinds 20.01.2006). Mevrouw C. diende op 09.04.2018 een "Aanvraag van een verklaring van inschrijving als bloedverwant in opgaande lijn van A. M. M." (bijlage 19) in te Gent. Op 12.12.2018 werd ze in het bezit gesteld van een E-kaart geldig tot 10.10.2023. Gezien jullie officieel gescheiden zijn en mevrouw inmiddels een kind heeft gekregen met een andere man, lijkt jullie relatie weldegelijk beëindigd. Volgens uw verklaringen zou M. A. A. voorlopig in Slowakije bij zijn grootmoeder verblijven. M. R. A. zou bij zijn moeder verblijven. Beide kinderen zijn van ambtswege uit de registers afgevoerd.

U legt geen enkel bewijsstuk voor dat aantoont of en hoe u invulling geeft aan het gezins- en/of familieleven met uw kinderen, A. en R., noch wordt aangetoond dat u een sterke band zou hebben met uw kinderen, U verblijft sinds 05.10.2011 in de gevangenis. De kinderen waren toen 2 en 3 jaar oud. Tot op heden (28.01.2019) bezochten noch mevrouw, noch jullie twee zonen u in de gevangenis. U toont niet aan of u bijdraagt aan het onderhoud van de kinderen, of u deelt in de beslissingen over de opvoeding van de kinderen, of u regelmatig contact met uw kinderen onderhoudt, et cetera. Er liggen thans geen bewijsstukken voor die aanleiding zou geven tot het aanvaarden van een beschermenswaardig gezinsleven tussen u en A. en tussen u en R., zoals bedoeld in artikel 8 van het EVRM.

Desgewenst kunnen uw kinderen contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere communicatiemiddelen en via periodieke reizen naar de plaats waar u verblijft. Nu u de laatste jaren een groot deel van uw tijd in de gevangenis zat, blijkt niet dat zulks een ingrijpende wijziging in het leven van de kinderen tot gevolg zou hebben. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM heeft de uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn mindérjarige kinderen niet dezelfde ontwrichtende impact op het leven van deze kinderen als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn minderjarige kinderen, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft en er voor de kinderen geen beletsel bestaat om deze ouder te gaan opzoeken in diens land van herkomst (EHRM 18 oktober 2006, Üner / Nederland; EHRM 8 januari 2009, Grant / het Verenigd Koninkrijk; EHRM 17 februari 2009, Onur / het Verenigd Koninkrijk), Uit niks blijkt dat contact via telefoon en internet vanuit uw herkomstland niet mogelijk zou zijn. Er blijkt evenmin dat uw zonen, mits begeleiding van de moeder of een ander gezinslid of indien ze wat ouder zijn, u niet kan zou kunnen komen opzoeken in uw land van herkomst of het land waar u zich zal vestigen.(...)" (eigen onderlijning).

Gelet op deze niet weerlegde vaststellingen is een verklaring, zoals stuk 3, niet van aard de bestreden beslissing te mogen wijzigen. Tot recent voor het nemen van de bestreden beslissing (tot 28 januari 2019) toont verzoeker zelfs geen bezoekcontact met zijn kinderen aan.

Gelet op deze elementen heeft verzoeker zelf nalatig opgetreden en geen enkel van de voorgehouden contacten met zijn kinderen, en de moeders ervan, tijdig kenbaar gemaakt en gestaafd. Verzoeker stelt zelf dat diens verlof uit de gevangenis al begon op 15 mei 2018 en hij toen contact nam met de zoon, R. Hij geeft geen enkele reden te kennen waarom hij dit "nieuwe" element niet kenbaar maakte aan de verwerende partij. Hij beweert in de vragenlijst gehuwd te zijn met C. V., wat tegengesproken wordt door de overgeschreven echtscheiding en het feit dat deze dame inmiddels een kind heeft van een andere man. Dus ook tijdens het uitoefenen van zijn hoorrecht, liegt verzoeker. Hij geeft geen uitleg waarom zijn situatie zou veranderd zijn en zo er contacten zijn met de kinderen, wordt dit niet door objectieve gegevens gestaafd. Integendeel, de zoon, R., blijkt verzoeker niet bezocht te hebben in de gevangenis waar verzoeker al sedert 2011 verblijft. Nauwe contacten met de andere kinderen blijkt niet. De stukken die verzoeker toevoegt aan het verzoekschrift tonen dit niet aan. Hij brengt evenmin voldoende bewijzen aan dat wat hij in het verzoekschrift verklaart, zo het al waar zou zijn, van die aard de bestreden beslissing te vermogen te wijzigen. Het nauw karakter van een band tussen ouder en kind blijkt in dit geval niet. Verzoeker is geen zorgdragende ouder. Met twee van zijn minderjarige kinderen wenst hij geen contact. Al die jaren in de gevangenis toont geen enkel bezoek van verzoekers kinderen aan hem aan. Een schending van artikel 44bis van de Vreemdelingenwet is niet voorhanden.

Noch de hoorplicht, noch artikel 41 van het Handvest, noch de zorgvuldigheidsplicht zijn in dit geval geschonden. De bestreden beslissing houdt rekening met de duur van het verblijf, ook met het verblijf van verzoekers familieleden, de leeftijd en de gezondheid (verzoeker laat niet weten gezondheidsproblemen te hebben) en diens gezins- en economische situatie. Over zijn culturele en sociale integratie laat verzoeker geen andere grieven kennen. Ook de al dan niet bestaande bindingen met het herkomstland zijn in acht genomen.

Verzoeker houdt voor dat de bestreden beslissing niet afdoende motiveert over zijn lang verblijf in België, zijn integratie en tewerkstellingen in België, naast de vaststelling dat zijn naaste familieleden en kinderen in België wonen, terwijl zijn ouders zijn gestorven. Hij verwijst naar stuk 5, toegevoegd aan het verzoekschrift. Hij geeft aan geen banden te hebben met het herkomstland.

Stuk 5 bevat identiteitskaarten van familieleden die in België wonen. Deze tonen op zich nog geen hechte banden aan, rekening houdend met de wijze waarop verzoeker de meest naaste familie, met name zijn kinderen, heeft behandeld in België.

Verder motiveert de bestreden beslissing correct:

"Gelet op uw verblijf in het Rijk kan weliswaar worden aangenomen dat u banden hebt ontwikkeld met dit land, doch blijkt niet dat deze van een dergelijke uitzonderlijke aard zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde.

U was 27 jaar oud toen u aankwam in België. U heeft ruim de helft van uw leven doorgebracht in uw land van herkomst. U bent aldaar opgegroeid en zoals u verklaard hebt, hebt u daar ook gewerkt en hebt u er familie, waardoor niet zonder meer kan worden aangenomen dat u geen andere band dan uw nationaliteit heeft met uw herkomstland. U kan in redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. Er is geen indicatie gevonden dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels zouden bestaan voor u om u in Pakistan te vestigen. Mogelijkerwijze kan de familie die daar woonachtig is, u helpen bij uw herintegratie aldaar. Ook kunnen de familieleden woonachtig in België u verder blijven ondersteunen, zowel emotioneel als financieel, eens u zich elders vestigt. Bovendien hebt u minstens één minderjarig kind dat in het bezit is van de Slovaakse nationaliteit waardoor u eventueel ook de mogelijkheid hebt om u in een andere EU-lidstaat te vestigen indien u (opnieuw) een relatie met dit kind wenst op te bouwen.

Het gegeven dat u in het verleden gewerkt hebt in België doet niets af aan het feit dat u geacht wordt een ernstig gevaar te vormen voor de openbare orde. Als een zelfstandige nachtwinkelluitbater ging u telkens op zoek naar illegitieme manieren om uw winst te vergroten. U werd verschillende keren veroordeeld voor het tewerkstellen van buitenlandse onderdanen die niet toegelaten of gemachtigd waren tot een verblijf in België, het niet meedelen van de tewerkstellingsgegevens aan de instelling die belast is met de inning van de socialezekerheidsbijdragen, et cetera. De inkomen uit uw rechtmatig werk waren blijkbaar niet voldoende. In ieder geval, de vaardigheden die u tijdens uw reguliere werk in België opgepikt hebt, zullen u ongetwijfeld ook elders van pas komen. U hebt zelf verklaard dat u een echte zakenman bent en een harde werker. Uiteraard zullen deze kwaliteiten u helpen om elders werk te

vinden en de nodige bestaansmiddelen te verwerven. Uw familie in België kan u desgewenst ook vanuit België ondersteunen bij het opbouwen van een leven elders.

Momenteel zit u in de gevangenis wegens de veroordelingen dd. 23.05.2005, 01.04.2009, 19.10.2010, 11.04.2012 en 02.10.2012.

Uw strafregister is uitgesproken ongunstig en vermeldt naast de correctionele veroordelingen voor heling, illegale tewerkstelling van vreemdelingen, inbreuken inzake uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door een vreemdeling, inbreuken inzake voedingswaren, diefstal met braak, valsheid in geschriften en gebruik, valsheid in informatica, zwartwerk, oplichting, uitgifte van cheques zonder dekking en diefstal met geweld of bedreiging, ook maar liefst 26 veroordelingen door Politie rechtbanken.”

De Raad treedt deze motieven bij. Bovendien is er weinig sprake van integratie, gelet op de ernst van de strafrechtelijke veroordelingen en het aantal jaren dat verzoeker in een Belgische gevangenis heeft gespendeerd. Dergelijke veroordelingen tonen niet een verregaande integratie aan. Waar verzoeker erop wijst dat de laatste veroordeling dateert van 2012, is dit nietszeggend: verzoeker was sedertdien in de gevangenis. Verzoeker gaat er bovendien aan voorbij dat één van zijn kinderen in het buitenland verblijft. Hij kan niet ernstig voorhouden dat hij met zijn herkomstland geen bindingen meer heeft. Verzoeker heeft de helft van zijn jaren in zijn herkomstland gewoond en was 27 jaar toen hij naar België kwam. Tijdens het uitoefenen van zijn hoorrecht verklaart verzoeker enkel dat hij “*nauwelijks*” nog bindingen heeft en stelt hij enkel dat zijn ouders overleden zijn. De bestreden beslissing stelt terecht dat de bescherming van de openbare veiligheid en het voorkomen van strafbare feiten in dit geval primeren.

De Raad besluit dat geen manifeste beoordelingsfout kan worden vastgesteld. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de bestreden beslissing steunt op een onjuiste feitenvinding, dat een niet correcte beoordeling werd gemaakt of kennelijk onredelijk is. Dit volstaat om de bestreden beslissing te schragen. De motiveringsplicht is niet geschonden.

In het kopje van het middel voert verzoeker de schending aan van “*de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur*”. Met uitzondering van wat al is besproken, is deze aanvoering onontvankelijk. Een middel dat gesteund is op de schending van een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, waaromtrent geen nadere aanduidingen worden verschaft, is onontvankelijk (RvS 16 februari 1999, nr. 78.751).

2.1.5. De Raad besluit dat het eerste middel, zo ontvankelijk, ongegrond is.

2.2.1. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van “*de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot de bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 maart 1950), van het artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van het art. 9 van het Kinderrechtenverdrag, van het art. 44bis§2 Vw. van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het proportionaliteitsbeginsel.*”

Het tweede middel licht toe:

“2.1

Verweerder verwijst de correctionele veroordelingen van verzoeker, waarvan de laatste dateert van 2012.

Verweerder heeft echter geen enkel grondig onderzoek gevoerd naar het huidige persoonlijke gedrag van verzoeker en het feit of verzoeker actueel, op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing geacht wordt nog een gevaar te (kunnen) vormen voor de openbare orde en veiligheid.

Dat de loutere verwijzing naar de veroordelingen van verzoeker, waarvan de laatste ondertussen reeds dateert van 2012, zonder enig bijkomend actueel persoonlijk onderzoek, op zich geen indicatie is voor de reële kans dat verzoeker in de nabije toekomst geacht te worden de openbare orde of de nationale veiligheid te schaden.

Dat geenszins uit de bestreden beslissing op een afdoende manier blijkt of het huidige persoonlijke gedrag van verzoeker een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt.

Verweerder stelt in zijn beslissing zelf vast dat de verzoeker toegekende uitgangsvergunningen zonder problemen zijn verlopen en dat verzoeker spijt wenst te betuigen t.o.v. DVZ, Justitie en de burgerlijke partijen.

Het gegeven dat de verzoeker toegekende uitgangsvergunningen zonder problemen zijn verlopen en dat verzoeker spijt wenst te betuigen t.o.v. DVZ, Justitie en de burgerlijke partijen, vormt minstens een aanwijzing van schuldinzicht en dus is een relevant gegeven bij de beoordeling van het actuele karakter van de bedreiging voor de openbare orde.

Desondanks laat verweerder echter na te motiveren waarom met voormelde vaststellingen geen rekening kan worden gehouden bij de beoordeling of verzoeker actueel geacht wordt nog een ernstig gevaar te (kunnen) vormen voor de openbare orde en veiligheid.

Een zorgvuldig onderzoek heeft derhalve niet plaatsgevonden.

Geenszins kan verweerder uit de verschillende correctionele veroordelingen van verzoeker, waarvan de laatste dateert van 7 jaar geleden, besluiten dat verzoeker actueel nog een ernstig gevaar zou (kunnen) vormen voor de openbare orde en veiligheid.

Geenszins werd door verweerder op een afdoende manier gemotiveerd dat er in casu sprake is van "ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid", overeenkomstig het art. 44bis§2 Vw..

2.2

Dat, algevolg van de verzoekers betekende beslissing, verzoeker België, waar hij geïntegreerd is en langdurig verblijft en waar zijn minderjarige kinderen en naaste familieleden wonen, dient te verlaten.

Dat dit een verregaande ingreep is op zijn recht op privé-en gezinsleven en derhalve schending uitmaakt van het art. 8 E.V.R.M. en van het proportionaliteitsbeginsel.

Art. 8 van het E.V.R.M. bepaalt:

"1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling. 2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de Wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van straf bare feiten, de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen".

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens aanvaardt dat uitzetting een overheidsinmenging inhoudt op de door het art. 8 E.V.R.M. gewaarborgde rechten zodat moet worden uitgemaakt of de inmenging gerechtvaardigd is onder de tweede paragraaf van dit artikel (Hof Mensenrechten 21 april 2005 (Yusuuf t. Nederland), T. Vreemd., 2005, afl. 2, 158-159, noot G. MAES.).

Dat volgens de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens de te nemen maatregel moet getoetst worden aan de noodzakelijkheid ervan in een democratische samenleving; namelijk de proportionaliteit tussen de maatregel en het beoogde doel.

Dat er telkens de belangen moeten worden afgewogen tussen enerzijds de bescherming van de openbare orde en anderzijds het recht op een familieleven.

In concreto betekend dit dat de uitwijzende staat een groter voordeel moet hebben bij de uitwijzing dan het nadeel dat betrokkene hierdoor ondervindt (PARM ENTIER, S., "De uitwijzing van criminele vreemdelingen en het recht op een gezinsleven", T. Vreemd. 1992, 318- 324, noot bij EHRM, Beldjoudi v. Frankrijk, 26 maart 1992.).

2.3

In casu heeft geen correcte en concrete billijke afweging plaatsgevonden tussen de individuele en concrete omstandigheden van de verzoeker, enerzijds, en het algemeen belang, anderzijds

In casu werd enkel door verweerder een concrete afweging van het algemeen belang van de Belgische staat doorgevoerd, doordat concreet wordt verwezen naar de opeenvolgende correctionele veroordelingen en naar de aard van de gepleegde feiten.

Verweerder beperkt zich wat de afweging betreft dus tot een zeer algemene stelling ("de bescherming van de openbare veiligheid en het voorkomen van strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van het familieleven") zonder daarbij in concreto de individuele belangen van verzoeker en van zijn minderjarige kinderen af te wegen.

Verweerder beperkt zich tot stereotype manier dat verzoeker met zijn minderjarige kinderen in contact kan blijven via de moderne communicatietechnologieën.

Verweerder laat echter na het hoger belang van zijn kinderen in acht te nemen, terwijl hij daartoe overeenkomstig het art. 8 EVRM, het artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het art. 9 van het Kinderrechtenverdrag gehouden is .

Ook in zijn arrest dd. 28-09-2018 nr. 210.344 (<http://www.agii.be/raad-voor-vreemdelingenbetwistingen-28-09-2018-0>) stelt de Raad voor Vreemdelingenzaken vast dat "hoewel het belang van de eventuele jonge minderjarige kinderen van de betrokken vreemdeling op zich nog niet decisief is, in deze afweging wel een belangrijk gewicht moet worden toegekend aan het hoger belang van het kind" en "Gelet op de rechtspraak van het EHRM (onder meer het arrest Jeunesse), waaruit blijkt dat een belangrijk gewicht moet worden toegekend aan het hoger belang van het kind, had de staatssecretaris in de eerste plaats moeten nagaan of de verzoeker in België al dan niet minderjarige kinderen heeft".

Echter in casu heeft door verweerder geen enkel actueel onderzoek plaatsgevonden naar de contacten van verzoeker met zijn minderjarige kinderen in België (ondermeer tijdens zijn penitentiaire verloven welke vanaf 15 mei 2018 maandelijks plaatsvinden, cf. stuk 2)).

Het formulier "hoorrecht" dateert ondertussen al van 9 mei 2018 (verzoeker had vóór 9 mei 2018 nog geen recht op penitentiair verlof) en geenszins heeft verweerder in casu een onderzoek ingesteld na 9 mei 2018.

Dat immers tijdens zijn maandelijks penitentiaire verloven sedert 15 mei 2018 verzoeker steeds contact had met zijn zoon R. (cf. stukken 2 en 3).

Dat de moeder van zijn zontje tevens heeft verklaard dat hun zoon R. bij verzoeker in België dient te wonen zodra hij uit de gevangenis zal worden vrijgelaten (cf. stuk 4).

Dat verweerder in zijn bestreden beslissing nalaat rekening te houden met de impact op de kinderen van een gedwongen scheiding van hun vader en nalaat te motiveren waarom het belang van de Belgische Staat primeert op het belang van verzoekers kinderen, welke bestaat uit het onderhouden van regelmatige persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders alsook het recht om niet van één van de ouders gescheiden te worden.

In casu heeft er dus geen een concrete en dus correcte billijke belangenafweging plaatsgevonden waardoor er sprake is van een en schending van artikel 8 van het EVRM en van het proportionaliteitsbeginsel.

2.3

Verweerder toont tenslotte ook niet aan dat verzoeker daadwerkelijk een vestigingsalternatief heeft in Pakistan of in een ander land dan Pakistan.

Verzoeker heeft immers sedert 1992 steeds in België gewoond.

Er wordt door verweerder ook niet aannemelijk gemaakt dat verzoeker, mede gelet op zijn strafrechtelijk verleden, effectief toegang zal kunnen krijgen tot Pakistan of een ander land, dan Pakistan, waar hij zijn privé- en gezinsleven kan voortzetten.

2.4

Tenslotte dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing eveneens het art. 3 EVRM en de zorgvuldigheidsplicht schendt nu voorafgaandelijk geen onderzoek door verweerder naar schending van dit artikel heeft plaatsgevonden."

2.2.2. Verzoeker verwijt de verwerende partij geen actueel onderzoek te hebben gevoerd. De Raad verwijst naar het voorgaande. Verzoeker werd gehoord in mei 2018, werd uitgenodigd zijn verklaringen te staven en heeft dit niet gedaan. Op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing verbleef verzoeker al sinds 5 oktober 2011 in de gevangenis. De verzoeker maakt niet duidelijk en staaft ook niet waarom het persoonlijk gedrag zou gewijzigd zijn. De Raad merkt op dat verzoeker al meermaals in de gevangenis moest verblijven in het verleden. Verzoeker werd aangehouden op 17 september 2002 en in voorlopige vrijheid gesteld op 11 december 2002, om nadien opnieuw verschillende ernstige strafbare feiten te plegen die na de opgelopen veroordelingen steeds ernstiger werden. Gedurende zijn verblijf in België vanaf 1992, waarbij hij gebruik maakte van een valse naam ter gelegenheid van het indienen van een tweede asielaanvraag, heeft verzoeker vanaf 2 augustus 1998 *quasi* gedurig misdrijven gepleegd. Verzoeker maakt niet duidelijk wat een recent onderzoek (een tweede maal voor het nemen van de bestreden beslissing) had kunnen bijbrengen. Voor het overige kan verwezen worden naar de bespreking van het eerste middel.

Verzoeker stelt dat geenszins uit de bestreden beslissing op afdoende manier zou blijken of het huidige persoonlijke gedrag van verzoeker een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging zou vormen voor een fundamenteel belang van de samenleving. Er zou geen correcte en concrete billijke afweging plaatsgevonden hebben tussen de individuele en concrete omstandigheden van verzoeker enerzijds en het algemeen belang anderzijds. Er zou ook niet aangetoond zijn dat verzoeker daadwerkelijk een vestigingsalternatief zou hebben in Pakistan of een ander land dan Pakistan.

De Raad sluit zich aan bij de volgende opmerking in de nota met opmerkingen, niet weerlegd door verzoeker:

“uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij meerdere correctionele veroordelingen heeft opgelopen:

- *veroordeling op 13.01.2000 door de correctionele rechtbank van Gent bij verstek tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 maand wegens heling van voorwerpen die weggenomen, verduisterd of verkregen werden door middel van een misdaad of wanbedrijf (2 feiten);*
- *veroordeling op 23.10.2001 door de correctionele rechtbank van Gent tot een geldboete van 30000 BEF wegens inbreuk op de wetgeving inzake voedingsmiddelen (vervangende gevangenisstraf 11 dagen);*
- *veroordeling op 27.02.2004 door de correctionele rechtbank van Gent veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 maanden wegens diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (2 feiten);*
- *veroordeling op 23.05.2005 door de correctionele rechtbank van Gent veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel van 5 jaar behalve de voorlopige hechtenis van 17.09.2002 tot 11.12.2002 wegens met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid te hebben gepleegd in handels-, bank. of private geschriften, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt of door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen of vast te stellen (8 feiten); aan met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden gebruik te hebben gemaakt van de valse akte of van het valse stuk wetende dat het vervalst was (8 feiten); aan gebruikte hebben gemaakt van gegevens wetende dat deze vals waren (29 feiten); aan voor zichzelf of voor een ander, een bedrieglijk vermogensvoordeel te hebben verworven, door gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, in een informaticasysteem ingevoerd te hebben, te hebben gewijzigd, te hebben gewist of met enig ander technologisch middel de mogelijke aanwending van gegevens in een informaticasysteem te hebben veranderd (27 feiten); aan poging tot valsheid in informatica te plegen, door gegevens die worden opgeslagen verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, in een informaticasysteem ingevoerd te hebben, te hebben gewijzigd, te hebben gewist of niet enig ander technologisch middel de mogelijke aanwending van gegevens in een informaticasysteem te hebben veranderd waardoor de juridische draagwijdte van dergelijke gegevens veranderde (25 feiten);*
- *veroordeling op 13.12.2006 door de correctionele rechtbank van Brugge bij verstek tot een geldboete van 15.000,00 euro in staat van wettelijke herhaling daar hij zich schuldig gemaakt had aan een buitenlandse onderdaan die niet toegelaten of gemachtigd was tot een verblijf in België van meer dan drie maanden of tot vestiging, arbeid te doen of laten verrichten (1 persoon) en aan het niet meegegeeld te hebben van de tewerkstellingsgegevens aan de instelling die belast was met de inning van de*

socialezekerheidsbijdragen langs elektronische weg, in de vorm en volgens de nadere regelen bepaald door de instelling (2 personen) (vervangende gevangenisstraf 3 maanden);

- veroordeling op 11.03.2009 door de correctionele rechtbank van Brugge bij verstek tot een geldboete van 37.500,00 euro in staat van bijzondere herhaling daar verzoeker zich schuldig gemaakt had aan het niet meegedeeld te hebben van de tewerkstellingsgegevens aan de instelling die belast was met de inning van de socialezekerheidsbijdragen langs elektronische weg, in de vorm en volgens de nadere regelen bepaald door de instelling (1 persoon) en aan buitenlandse onderdaan die niet toegelaten of gemachtigd was tot een verblijf in België van meer dan drie maanden of tot vestiging, arbeid te doen of laten verrichten (1 persoon) (vervangende gevangenisstraf 3 maanden);

- veroordeling op 01.04.2009 door de correctionele rechtbank van Gent tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 maanden in staat van wettelijke herhaling daar hij zich schuldig gemaakt had aan met het oogmerk om zichzelf een zaak toe te eigenen, zich gelden, roerende goederen, verbintenissen, kwijtingen, schuldbevrijdingen te hebben doen afgeven of leveren, hetzij door gebruikmaking van valse namen of valse hoedanigheden, hetzij door het aanwenden van listige kunstgrepen om te doen geloven in het bestaan van valse ondernemingen, van een denkbeeldige macht of van een denkbeeldig krediet, om een goede afloop, een ongeval of enige andere hersenschimmige gebeurtenis te doen verwachten of te doen vrezen of om op andere wijze misbruik te maken van het vertrouwen of van de lichtgelovigheid (2 feiten) en aan wetens en willens een bankcheque of enig ander bij de wat van 1 maart 1961 met de bankcheque gelijkgesteld waardepapier, uitgegeven te hebben zonder voorafgaand, toereikend en beschikbaar fonds (2 feiten);

- veroordeling op 11.04.2012 door de correctionele rechtbank van Brugge tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 jaar in staat van bijzondere herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan een buitenlandse onderdaan die niet toegelaten of gemachtigd was tot een verblijf in België van meer dan drie maanden of tot vestiging arbeid te doen of laten verrichten (2 personen) en aan het niet meegedeeld te hebben van de tewerkstellingsgegevens aan de instelling die belast was met de inning van de socialezekerheidsbijdragen langs elektronische weg, in de vorm en volgens de nadere regelen bepaald door de instelling (5 personen);

- veroordeling op 02.10.2012 door het Hof van Beroep van Gent veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 jaar in staat van wettelijke herhaling daar hij zich schuldig had gemaakt aan diefstal door middel van geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen, met wapens of erop gelijkende voorwerpen of te hebben doen geloven dat hij gewapend was, (2 feiten); aan diefstal door middel van geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen niet wapens of erop gelijkende voorwerpen of te hebben doen geloven dat hij gewapend was, met behulp van een voertuig of enig ander al dan niet met motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of de vlucht te verzekeren; aan de aanstoker te zijn geweest tot een vereniging opgericht met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of eigendommen en aan poging tot diefstal door middel van geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen, met wapens of erop gelijkende voorwerpen of te hebben doen geloven dat hij gewapend was.

De gemachtigde van de Minister stelde terecht vast dat het strafregister uitgesproken ongunstig is en naast de correctionele veroordelingen voor heling, illegale tewerkstelling van vreemdelingen, inbreuken inzake uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door een vreemdeling, inbreuken inzake voedingswaren, diefstal met braak, valsheid in geschriften en gebruik, valsheid in informatica, zwartwerk, oplichting, uitgifte van cheques zonder dekking en diefstal met geweld of bedreiging, ook maar liefst 26 veroordelingen door Politierechtbanken vermeldt.

Verzoekende partij betwist de voormelde veroordelingen niet.

Het betoog van verzoekende partij kan niet worden aangenomen.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt zeer duidelijk dat de gemachtigde van de Minister rekening heeft gehouden met het persoonlijk gedrag van verzoekende partij, en op basis daarvan de volgende vaststellingen heeft gedaan:

- verzoeker hardleers is en dat de voorgaande veroordelingen niet het verhoopte gedrag corrigerende effect hebben gehad;

- de door verzoeker gepleegde feiten werden jaar na jaar zwaarder en op 02.10.2012 werd verzoeker door het Hof van beroep te Gent veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 jaar voor een aantal gewelddadige overvallen op nachtwinkels;

- verzoeker als de aanstoker werd beschouwd van een vereniging die tot doel had gewelddadige overvallen te plegen op nachtwinkels;

- de handelswijze van verzoeker getuigt van een absoluut gebrek aan respect voor andermans eigendom en voor de fysieke integriteit van de slachtoffers.;

- de psychische en sociale impact van dergelijke feiten geenszins onderschat mag worden;

- extra bezwarend voor de slachtoffers is dat de feiten gebeurden in de uitoefening van hun professionele werkzaamheden als uitbater van een nachtwinkel zodat zij ook op professioneel vlak dagdagelijks met de ongetwijfeld traumatische gevolgen van de feiten geconfronteerd worden;
- verzoeker duidelijk niet in het minste stil stond bij de traumatische gevolgen die deze gewelddadige overvallen bij zijn slachtoffers veroorzaakt moeten hebben;
- alles gebeurde in functie van het pure geldgewin en een snelle persoonlijke verrijking, wat een opportunistische en egoïstische ingesteldheid aantoont;
- verzoeker er niet voor terugdeinsde om de economisch en ingevolge hun precare verblijfssituatie zwakkeren in de maatschappij uit te buiten;
- verzoeker verklaarde 4 winkel te hebben en hij hoogstwaarschijnlijk na zijn vrijstelling de activiteiten als een (nacht)winkeluitbater zal verderzetten;
- gezien de hoeveelheid veroordelingen die verzoeker in het verleden opliep wegens tewerkstellen van buitenlandse onderdanen die niet toegelaten of gemachtigd waren tot een verblijf in België, het niet meedelen van de tewerkstellingsgegevens aan de instelling die belast is niet de inning van de socialezekerheidsbijdragen, valsheid in handels, bank of private geschriften, valsheid in informatica, heling, kan het helemaal niet uitgesloten worden dat verzoeker dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen - al deze veroordelingen tonen juist aan dat verzoeker in functie van het pure geldgewin en de snelle persoonlijke verrijking handelde;
- het is zeer verontrustend dat verzoeker geen lessen trekt uit zijn veroordelingen;
- het gedrag van verzoeker is zonder meer laakbaar geweest en heeft uiting gegeven aan een asociale en valse persoonlijkheid, waarbij verzoeker ook geen enkele vorm van respect heeft getoond voor de eigendom van andere personen en voor de regels geldend in een rechtsstaat, noch voor de maatschappelijke normen;
- dergelijke misdrijven verhogen het gevoel van onbehagen en van onveiligheid bij de leden van de bevolking;
- het gegeven dat verzoeker reeds enkele uitgangsvergunningen heeft gekregen die klaarblijkelijk zonder problemen zijn verlopen en dat verzoeker de Dienst Vreemdelingenzaken, justitie en de burgerlijke partij spijt betuigt, wijst er nog niet noodzakelijk op dat verzoeker tot inkeer zou gekomen zijn.

Gelet op het voorgaande stelt de gemachtigde van de Minister niet op kennelijk onredelijke wijze vast dat het risico dat verzoeker ook in de toekomst opnieuw de openbare orde zou schaden niet kan worden uitgesloten, temeer nu verzoeker het al jaren niet nauw neemt met de wet en de vele veroordelingen niet het minste gedragscorrigerende effect gehad hebben.

De gemachtigde van de Minister vermocht derhalve terecht besluiten dat het gedrag van de verzoekende partij een reëel, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de maatschappij.”

Deze opmerking is correct. Bovendien heeft verzoeker sedert 5 oktober 2011 in de gevangenis verbleven, alleszins tot op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, en brengt verzoeker, met uitzondering van eventuele contacten met één van zijn kinderen, ook geen argumenten aan die van aard zijn de bestreden beslissing te mogen wijzigen. Het gegeven dat de toegekende uitgangsvergunningen zonder problemen zijn verlopen, en dat verzoeker spijt betuigt, weegt niet op tegen de ernst, de veelvuldigheid en hardleersheid die verzoeker toonde in het verleden. De verwijzing dat verzoeker het laatst werd veroordeeld in 2012, is dan ook in die zin nietszeggend, gelet op diens verblijf in de gevangenis sedertdien.

2.2.3. Verzoeker stelt dat zijn privé- en familielevens zijn geschonden omdat hij het Rijk moet verlaten ondanks zijn integratie, zijn lang verblijf, en het verblijf van zijn kinderen en naaste familieleden.

Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

“1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Artikel 24 van het Handvest kent eenzelfde inhoud en beschermt deze rechten.

Het waarborgen van een recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven, veronderstelt het bestaan van een privé- en/of familie- en gezinsleven.

Wanneer een schending van het recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven wordt aangevoerd, kijkt de Raad dan ook in de eerste plaats na of er een privé- en/of familie- en gezinsleven bestaat in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of een inbreuk werd gepleegd op het recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven door het nemen van de bestreden beslissing. Bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van een privé- en/of familie- en gezinsleven, dient de Raad zich te plaatsen op het tijdstip waarop de bestreden beslissing is genomen (EHRM 31 oktober 2002, *Yildiz/Oostenrijk*, § 34; EHRM 23 juni 2008, *Maslov/Oostenrijk (GK)*, § 61).

Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip 'familie- en gezinsleven', noch het begrip 'privéleven'. Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd. De beoordeling of er al dan niet sprake is van een familie- of gezinsleven, is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde nauwe persoonlijke banden (EHRM 12 juli 2001, *K. en T./Finland (GK)*, § 150; EHRM 2 november 2010, *Şerife Yiğit/Turkije (GK)*, § 93). Het begrip 'privéleven' wordt evenmin gedefinieerd in artikel 8 van het EVRM. Het EHRM benadrukt dat het begrip 'privéleven' een ruime term is en dat het mogelijk, noch noodzakelijk is om er een exhaustieve definitie van te geven (EHRM 16 december 1992, *Niemietz/Duitsland*, § 29; EHRM 27 augustus 2015, *Parrillo/Italië (GK)*, § 153). De beoordeling of er sprake kan zijn van een privéleven, is ook een feitenkwestie.

De volgende vraag die de Raad onderzoekt, is of er sprake is van een inmenging in het privé- en/of familie- en gezinsleven. Of daarvan daadwerkelijk sprake is, moet nagegaan worden in het licht van de vraag of de vreemdeling voor de eerste keer om toelating tot binnenkomst en/of verblijf heeft verzocht, dan wel of het gaat om de weigering van een voortgezet verblijf. In dit geval gaat het om een voortgezet verblijf, dus moet het tweede lid van artikel 8 van het EVRM in overweging worden genomen. De inmenging van het openbaar gezag is toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken.

Staten beschikken over een zekere beoordelingsmarge wat betreft de noodzaak aan inmenging. Vanuit dit laatste standpunt is het de taak van de overheid om te bewijzen dat zij de bekommernis had om een juist evenwicht te bereiken tussen het beoogde doel en de ernst van de inbreuk op het recht op respect van het privé- en/of familie- en gezinsleven (EHRM 19 februari 1998, *Dalia/Frankrijk*, § 52; EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland (GK)*, § 113; EHRM 18 oktober 2006, *Üner/Nederland (GK)*, § 54; EHRM 2 april 2015, *Sarközi en Mahran/Oostenrijk*, § 62). Een controle hierop geschiedt aan de hand van de 'fair balance'-toets, waarbij wordt nagegaan of de staat een redelijke afweging heeft gemaakt tussen de belangen van het individu en de belangen van de samenleving (EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland (GK)*, § 113; EHRM 23 juni 2008, *Maslov/Oostenrijk (GK)*, § 76).

Uit artikel 8 van het EVRM volgt voorts dat een kind, geboren uit een huwelijk of binnen een samenwonend koppel, *ipso jure* deel uitmaakt van die relatie. Hier worden voldoende hechte gezinsbanden verondersteld/vermoed (EHRM 8 januari 2009, nr. 10606/07, *Joseph Grant v. Verenigd Koninkrijk*, par. 30).

Dit vermoeden wordt in dit geval tegengesproken door het gebrek aan nauw contact tussen verzoeker en diens kinderen gedurende zijn leven, en door het verblijf van verzoeker in de gevangenis, waarbij uit het administratief dossier blijkt dat geen van zijn kinderen hem hebben bezocht. Verzoeker is geen zorgdragende ouder. Uit het vonnis van de jeugdrechtbank van 8 september 2011 blijkt dat verzoeker op dat ogenblik al jaren geen contacten had met deze kinderen en dat hij dit ook niet wenste.

Verzoeker weerlegt niet de volgende motieven van de bestreden beslissing, waaruit overigens blijkt dat de bestreden beslissing wel degelijk de belangen van verzoeker (privé- en familieleven) en de belangen van de maatschappij, die een bescherming wenst van de openbare orde, in dit geval zeer ernstig geschonden, heeft afgewogen:

“Uit uw relatie met M. B. (verdere gegevens onbekend) werd (minstens) één zoon geboren: M. S. (geboren op 26.04.1984 te K., Pakistaanse nationaliteit, van ambtswege afgevoerd uit de registers op 20.06.2011).

Uw zoon S. is inmiddels meerderjarig en heeft een eigen gezin gesticht. Op 18.09.2015 werd een bevel om het grondgebied te verlaten betekend aan uw zoon. Het is onduidelijk of deze zoon, zijn echtgenote en hun kinderen momenteel nog steeds op het Belgische grondgebied verblijven. Indien dat het geval zou zijn, is dat in illegaal verblijf. Uit zijn administratief dossier blijkt dat uw oudste zoon recht op verblijf had, dan wel heeft, in Italië. Hoe dan ook, opdat in het bijzonder een relatie tussen meerderjarige kinderen en hun ouders onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, zijn er in beginsel bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewoonlijke affectieve banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33; EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, A.W. Khan v. Verenigd Koninkrijk, par. 32; EHRM 15 mei 2012, nr. 16567/10, Nacic e.a. v. Zweden, par. 76). De vereiste band van afhankelijkheid met deze zoon werd niet aangetoond, waardoor er in casu geen sprake lijkt te zijn van een beschermenswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM voor wat betreft S.”

Dit motief is correct en vindt steun in het administratief dossier. Verzoeker weerlegt niet concreet dit motief. Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat, hoewel de gezinsband tussen echtgenoten en partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen verondersteld wordt, dit niet geldt in de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen. Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen enkel beschermd wordt door artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan de normale affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59).

De bestreden beslissing vervolgt:

“Op 24.10.1994 bent u in 's Gravenhage (Nederland) in het huwelijk getreden met D. J. M. M. (geboren op 07.03.1975 te Roeselare, Belgische nationaliteit). Op 02.02.1999 zijn jullie uit de echt gescheiden, de echtscheiding werd op 17.03.1999 te Brussel in de registers overgeschreven. Uit deze relatie werden geen kinderen geboren.

U heeft een relatie gehad met D. E. (geboren op 30.05.1984, geboren te K., Slowaakse nationaliteit). Uit deze relatie werden 2 kinderen geboren: een dochter M. S. (geboren op 03.12.2001 te K., Slowaakse nationaliteit, in het bezit van een geldige E-kaart) en een zoon M. U. A. (geboren op 02.04.2004 te T., Slowaakse nationaliteit, in het bezit van een geldige E-kaart).

Uit het administratief dossier van mevrouw D. blijkt dat de Jeugdrechtbank te Gent op 08.09.2011 bepaald heeft dat het ouderlijk gezag over de persoon en de goederen van S. en U. exclusief door mevrouw D. uitgeoefend zal worden. Uit het vonnis van de Jeugdrechtbank blijkt dat het tot een relatiebreuk kwam in 2005 en dat u in feite een vreemde bent voor de kinderen, het laatste contact zou dateren van eind 2004 toen U. nog maar enkele maanden oud was. Bovendien blijkt dat u ook in de toekomst geen contact met de kinderen zou willen (zie vonnis d.d. 08.09.2011 p.2). De onderhoudsbijdrage die u dient te betalen, kan u ook vanuit een ander land betalen. Er liggen thans geen stukken voor waaruit blijkt dat het contact tussen u en deze kinderen hersteld zou zijn en dat de aard van de relatie met S. en U. inmiddels van dien aard zou zijn dat deze onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens zou vallen.”

Uit dit motief, niet tegengesproken, minstens niet weerlegd door verzoeker, blijkt dat verzoekers band enkel het betalen van onderhoudsgeld betreft, wat makkelijk vanuit het buitenland kan gebeuren. Omdat verzoeker geen contacten aantoonde met de kinderen, kan niet aangenomen worden dat de band tussen verzoeker en deze kinderen beschermenswaardig is in de zin van artikel 8 van het EVRM of artikel 24 van het Handvest.

Het volgende motief handelt over het kind waarvan verzoeker voorhoudt contacten mee te hebben:

“Op 14.11.2009 bent u te V. S. (Slowakije) gehuwd met C. V. (geboren op 10.08.1989 te P., Slowaakse nationaliteit). Uit deze relatie werden 2 zonen geboren, nl. M. R. A. (geboren op 06.05.2008 te T., Slowaakse nationaliteit, uit de registers afgevoerd van ambtswege sinds 23.08.2012), M. A. A. (geboren op 04.08.2009 te T., Pakistaanse nationaliteit, van ambtswege afgevoerd uit de registers sinds 14.06.2012).

Hoewel u in het formulier “hoorrecht” dat u ingevuld hebt op 09.05.2018 verklaarde getrouwd te zijn met C. V. blijkt uit uw administratief dossier dat jullie op 08.09.2016 uit de echt gescheiden zijn en dat de

scheiding op 28.03.2017 te Brussel in de registers overgeschreven werd. Mevrouw C. is op 06.02.2018 in Gent bevallen van een Belgische dochter, A. M. M. Deze werd erkend door de heer A. M. (geboren op 08.11.1959 te Pakistan, Belgische nationaliteit sinds 20.01.2006). Mevrouw C. diende op 09.04.2018 een "Aanvraag van een verklaring van inschrijving als bloedverwant in opgaande lijn van A. M. M." (bijlage 19) in te Gent. Op 12.12.2018 werd ze in het bezit gesteld van een E-kaart geldig tot 10.10.2023. Gezien jullie officieel gescheiden zijn en mevrouw inmiddels een kind heeft gekregen met een andere man, lijkt jullie relatie weldegelijk beëindigd. Volgens uw verklaringen zou M. A. A. voorlopig in Slowakije bij zijn grootmoeder verblijven. M. R. A. zou bij zijn moeder verblijven. Beide kinderen zijn van ambtswege uit de registers afgevoerd.

U legt geen enkel bewijsstuk voor dat aantoonst of en hoe u invulling geeft aan het gezins- en/of familieleven met uw kinderen, A. en R., noch wordt aangetoond dat u een sterke band zou hebben met uw kinderen, U verblijft sinds 05.10.2011 in de gevangenis. De kinderen waren toen 2 en 3 jaar oud. Tot op heden (28.01.2019) bezochten noch mevrouw, noch jullie twee zonen u in de gevangenis. U toont niet aan of u bijdraagt aan het onderhoud van de kinderen, of u deelt in de beslissingen over de opvoeding van de kinderen, of u regelmatig contact met uw kinderen onderhoudt, et cetera. Er liggen thans geen bewijsstukken voor die aanleiding zou geven tot het aanvaarden van een beschermenswaardig gezinsleven tussen u en A. en tussen u en R., zoals bedoeld in artikel 8 van het EVRM.

Desgewenst kunnen uw kinderen contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere communicatiemiddelen en via periodieke reizen naar de plaats waar u verblijft. Nu u de laatste jaren een groot deel van uw tijd in de gevangenis zat, blijkt niet dat zulks een ingrijpende wijziging in het leven van de kinderen tot gevolg zou hebben. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM heeft de uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn minderjarige kinderen niet dezelfde ontwrichtende impact op het leven van deze kinderen als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn minderjarige kinderen, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft en er voor de kinderen geen beletsel bestaat om deze ouder te gaan opzoeken in diens land van herkomst (EHRM 18 oktober 2006, Üner / Nederland; EHRM 8 januari 2009, Grant / het Verenigd Koninkrijk; EHRM 17 februari 2009, Onur / het Verenigd Koninkrijk), Uit niks blijkt dat contact via telefoon en internet vanuit uw herkomstland niet mogelijk zou zijn. Er blijkt evenmin dat uw zonen, mits begeleiding van de moeder of een ander gezinslid of indien ze wat ouder zijn, u niet kan zou kunnen komen opzoeken in uw land van herkomst of het land waar u zich zal vestigen."

Ook dit motief is correct. Zelfs de toegevoegde stukken bij het verzoekschrift, waarvan de verwerende partij terecht stelt dat hiermee geen rekening kan gehouden worden bij gebreke aan het kenbaar maken ervan voor het nemen van de bestreden beslissing, zijn niet overtuigend. Al die jaren in de gevangenis hebben deze kinderen verzoeker niet bezocht in de gevangenis. Hoogstens kan er sprake zijn van een heropbouw van contacten sedert mei 2018 tijdens een penitentiaal verlof van één dag per maand, waarbij niet is aangetoond dat dit de ganse dag is en waarbij vragen kunnen gesteld worden bij de verklaring van de moeder van het kind M.R.A. Dit kind is geboren op 6 mei 2008, van Slovaakse nationaliteit en afgevoerd van ambtswege uit de registers sedert 23 augustus 2012. Zijn broer, M.A.A., is geboren op 4 augustus 2009 in België en diens moeder heeft verblijfsrecht in België. De kinderen hebben verzoeker nooit bezocht in de gevangenis (al sinds 5 oktober 2011), ook niet tijdens 2018, tot het nemen van de bestreden beslissing. De kinderen waren twee en drie jaar oud toen verzoeker zijn intrede deed in de gevangenis. Verzoeker legde geen bewijs voor hoe hij invulling gaf aan deze familieband. Hij toonde niet aan dat hij onderhoudsgelden betaalde of beslissingen nam over de kinderen in hun opvoeding, of dat hij voor zijn gevangenschap regelmatig contacten onderhield met de kinderen. Zelfs al zou de getuigenis van de moeder op waarheid berusten, kan er hoogste sprake zijn van een herstel tot het opbouwen van de relatie met deze kinderen. De verwerende partij merkt correct op dat geen enkel bewijsstuk werd voorgelegd dat aantoonst of en hoe verzoeker inhoud geeft aan het gezins- en/of familieleven met de kinderen, A. en R., en dat niet wordt aangetoond dat verzoeker een sterke band zou hebben met deze kinderen. In dit geval moeten andere factoren worden voorgelegd die aantonen dat de relatie tussen de betrokken ouder en het minderjarig kind voldoende standvastig is om *de facto* gezinsbanden te creëren ('*Although co-habitation may be a requirement for such a relationship, however, other factors may also serve to demonstrate that a relationship has sufficient constancy to create de facto family ties*'). EHRM 8 januari 2009, *Joseph Grant/Verenigd Koninkrijk*, § 30). Internetcontacten of telefonische contacten zijn mogelijk vanuit het herkomstland en de kinderen kunnen verzoeker bezoeken na een eventueel herstel van contacten.

De bestreden beslissing stelt ook:

“Voor het bestaan van een gezinsleven tussen u en uw andere familieleden (zus, broers, neven, nichten) zullen bijkomende elementen van afhankelijkheid, anders dan de gewoonlijke affectieve banden, moeten worden aangetoond. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelt dat 'de relatie tussen volwassenen niet noodzakelijkerwijs van de bescherming van artikel 8 zullen genieten zonder dat het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid worden aangetoond, naast de gewone affectieve banden' (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59; EHRM 13 februari 2001, Ezzouhdi/Frankrijk, § 34; EHRM 10 juli 2003, Benhebba/Frankrijk, § 36).

Uit het administratief dossier blijkt niet dat er een band van afhankelijkheid bestaat tussen u en uw familieleden die aanleiding zou geven tot het aanvaarden van een beschermenswaardig gezinsleven, zoals bedoeld in artikel 8 van het EVRM. Uit het gegeven dat u tijdens uw penitentiair verlof bij uw broer lijkt te verblijven, kan geen band van afhankelijkheid afgeleid worden.

De contacten met familie in België kunnen ook op een andere manier worden onderhouden, bijvoorbeeld middels (korte) bezoeken, zij kunnen België immers vrijelijk in- en uitreizen, of middels moderne communicatiemiddelen.”

Ook dit motief is correct en vindt steun in het administratief dossier. De Raad wijst erop dat artikel 8 van het EVRM enkel effectief beleefde nauwe persoonlijke banden beoogt. De bescherming die deze bepaling biedt, heeft hoofdzakelijk betrekking op het kerngezin (EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland* (GK), § 94). Het kan slechts zeer uitzonderlijk worden uitgebreid naar andere naaste familieleden die een belangrijke rol kunnen spelen binnen het gezin. Het EHRM oordeelt ook dat ‘de relaties tussen volwassenen niet noodzakelijkerwijs van de bescherming van artikel 8 zullen genieten zonder dat het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid wordt aangetoond, naast de gewone affectieve banden’ (EHRM 13 februari 2001, *Ezzouhdi/Frankrijk*, § 34; EHRM 10 juli 2003, *Benhebba/Frankrijk*, § 36).

Het besluit in het volgende motief is correct:

“Hoe dan ook, de bescherming van de openbare veiligheid en het voorkomen van strafbare feiten, rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van het familieleven. U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde. De samenleving heeft het recht zich te beschermen tegen iemand die haar regels met voeten treedt.

Gelet op uw verblijf in het Rijk kan weliswaar worden aangenomen dat u banden hebt ontwikkeld met dit land, doch blijkt niet dat deze van een dergelijke uitzonderlijke aard zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde.

U was 27 jaar oud toen u aankwam in België. U heeft ruim de helft van uw leven doorgebracht in uw land van herkomst. U bent aldaar opgegroeid en zoals u verklaard hebt, hebt u daar ook gewerkt en hebt u er familie, waardoor niet zonder meer kan worden aangenomen dat u geen andere band dan uw nationaliteit heeft met uw herkomstland. U kan in redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. Er is geen indicatie gevonden dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels zouden bestaan voor u om u in Pakistan te vestigen. Mogelijkerwijze kan de familie die daar woonachtig is, u helpen bij uw herintegratie aldaar. Ook kunnen de familieleden woonachtig in België u verder blijven ondersteunen, zowel emotioneel als financieel, eens u zich elders vestigt. Bovendien hebt u minstens één minderjarig kind dat in het bezit is van de Slovaakse nationaliteit waardoor u eventueel ook de mogelijkheid hebt om u in een andere EU-lidstaat te vestigen indien u (opnieuw) een relatie met dit kind wenst op te bouwen.

Het gegeven dat u in het verleden gewerkt hebt in België doet niets af aan het feit dat u geacht wordt een ernstig gevaar te vormen voor de openbare orde. Als een zelfstandige nachtwinkelluitbater ging u telkens op zoek naar illegitieme manieren om uw winst te vergroten. U werd verschillende keren veroordeeld voor het tewerkstellen van buitenlandse onderdanen die niet toegelaten of gemachtigd waren tot een verblijf in België, het niet meedelen van de tewerkstellingsgegevens aan de instelling die belast is met de inning van de socialezekerheidsbijdragen, et cetera. De inkomen uit uw rechtmatig werk waren blijkbaar niet voldoende. In ieder geval, de vaardigheden die u tijdens uw reguliere werk in België opgepikt hebt, zullen u ongetwijfeld ook elders van pas komen. U hebt zelf verklaard dat u een echte zakenman bent en een harde werker. Uiteraard zullen deze kwaliteiten u helpen om elders werk te

vinden en de nodige bestaansmiddelen te verwerven. Uw familie in België kan u desgewenst ook vanuit België ondersteunen bij het opbouwen van een leven elders.

Momenteel zit u in de gevangenis wegens de veroordelingen dd. 23.05.2005, 01.04.2009, 19.10.2010, 11.04.2012 en 02.10.2012.

Uw strafregister is uitgesproken ongunstig en vermeldt naast de correctionele veroordelingen voor heling, illegale tewerkstelling van vreemdelingen, inbreuken inzake uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door een vreemdeling, inbreuken inzake voedingswaren, diefstal met braak, valsheid in geschriften en gebruik, valsheid in informatica, zwartwerk, oplichting, uitgifte van cheques zonder dekking en diefstal met geweld of bedreiging, ook maar liefst 26 veroordelingen door Politierechtbanken.

U beschouwt uzelf als een echte zakenman en een harde werker maar u werd een aantal keer veroordeeld voor het tewerk stellen van illegale vreemdelingen. Mensen met een precair verblijfsstatuut zijn gemakkelijke slachtoffers voor uitbuiting. Door zo te handelen maakte u daarenboven het voeren door de bevoegde overheid van een beleid op het vlak van de tewerkstelling van vreemdelingen onmogelijk. Door het plegen van dergelijke inbreuken wordt de deur wijd opengezet voor het niet betalen van sociale zekerheidsbijdragen en belastingen in het algemeen, waardoor de concurrentie tegenover ondernemers die de reglementering wel respecteren, wordt vervalst.

U bent hardleers en de voorgaande veroordelingen hebben bij u niet het verhoopte, gedrag corrigerende effect gehad, wel integendeel: de door uw gepleegde feiten werden jaar na jaar zwaarder en op 02.10.2012 werd u door het Hof van Beroep van Gent veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 jaar voor een aantal gewelddadige overvallen op nachtwinkels. Een bijzonder negatief element kwam nog bij uw reeds zeer beladen strafrechtelijk verleden: het gebruik van geweld.

Bovendien werd u als de aanstoker beschouwd van een vereniging die tot doel had gewelddadige overvallen te plegen op nachtwinkels. Hierdoor hebt u in grote mate bijgedragen aan het onveiligheidsgevoel, niet alleen van de directe slachtoffers maar van de samenleving in haar geheel. Uit het strafdossier blijkt dat een groep van telkens minimum 3 personen vrijwillig en bewust samenkwam om gewapende overvallen te plegen op nachtwinkels in het Gentse. De gelijkaardige modus operandi bij deze vier overvallen en de duidelijke taakverdeling tussen de verschillende daders, (iemand zorgde voor het uitschakelen van de camerabewaking* iemand hield de uitbater van de winkel in bedwang, iemand vulde zakken met sigaretten en andere te stelen goederen, iemand stond op de uitkijk, etc.) tonen aan dat ter zake zeker sprake was van een vereniging. Dat u binnen deze vereniging een voortrekkersrol heeft gespeeld, blijkt uit het feit dat u de enige was die effectief in Gent woonde, dat u betrokken was bij alle overvallen, dat uit het strafdossier en de verklaringen blijkt dat u het was die zorgde voor vervoer of voor de wapens (houten planken) en uit het feit dat het bij u was dat enkele van de leden van de vereniging onderdak vonden/aangetroffen werden.

Uw handelswijze getuigt van een absoluut gebrek aan respect voor andermans eigendom en voor de fysieke integriteit van de slachtoffers. De psychische en sociale impact van dergelijke feiten mag geenszins onderschat worden. Dit geldt des té meer nu ten aanzien van de nachtwinkeleigenaars wapens werden gebruikt. Extra bezwarend voor de slachtoffers is dan ook nog dat de feiten gebeurden in de uitoefening van hun professionele werkzaamheden als uitbater van een nachtwinkel zodat zij ook op professioneel vlak dagdagelijks met de ongetwijfeld traumatische gevolgen van de feiten geconfronteerd worden.

Het spreekt voor zich dat bij dergelijke overvallen het risico groot is dat één en ander uit de hand loopt zodat slachtoffers zodanig toegetakeld worden dat zij blijvende beperkingen overhouden of zelfs het leven laten. U stond duidelijk niet in het minste stil bij de traumatische gevolgen die deze gewelddadige overvallen bij uw slachtoffers veroorzaakt moeten hebben. Alles gebeurde in functie van het pure geldgewin en een snelle persoonlijke verrijking, wat een opportunistische en egoïstische ingesteldheid aantoont.

U was een uitbater van een nachtwinkel en had ongetwijfeld inkomen uit uw regulier werk. Maar dit was blijkbaar onvoldoende voor u. U deinsde er niet voor terug om de economisch en ingevolge hun precaire verblijfssituatie, zwakkeren in de maatschappij uit te buiten.

Zoals u zelf verklaarde hebt u 4 winkels en hoogstwaarschijnlijk zal u na uw vrijstelling de activiteiten als een (nacht)winkeluitbater verderzetten. Gezien de hoeveelheid van de veroordelingen die u in het verleden opliep wegens het tewerkstellen van buitenlandse onderdanen die niet toegelaten of

gemachtigd waren tot een verblijf in België, het niet meedelen van de tewerkstellingsgegevens aan de instelling die belast is met de inning van de socialezekerheidsbijdragen, valsheid in handels-, bank- of private geschriften, valsheid in informatica, heling, kan het helemaal niet uitgesloten worden dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Al deze veroordelingen tonen juist aan dat u in functie van het pure geldgewin en de snelle persoonlijke verrijking handelde.

Het is zeer verontrustend dat u geen lessen lijkt te trekken uit uw veroordelingen. Uw gedrag is zonder meer laakbaar geweest en heeft uiting gegeven aan een asociale en valse persoonlijkheid, waarbij u ook geen enkele vorm van respect heeft getoond voor de eigendom van andere personen en voor de regels geldend in een rechtsstaat, noch voor de maatschappelijke normen. Het zijn net deze misdrijven die het gevoel van onbehagen en van onveiligheid bij de leden van de bevolking verhogen.

Het gegeven dat u reeds enkele uitgangsvergunningen heeft gekregen die klaarblijkelijk zonder problemen zijn verlopen en dat u Dienst Vreemdelingenzaken, justitie en de burgerlijke partij uw spijt betuigt, wijst er nog niet noodzakelijk op dat u tot inkeer zou gekomen zijn of dat er duidelijk sprake zou zijn die afbreuk zou doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde.

Het risico dat u ook in de toekomst, opnieuw de openbare orde zou schaden kan absoluut niet uitgesloten worden temeer door u het al jaren niet nauw neemt met de wet en de vele veroordelingen niet het minste gedragscorrigerende effect gehad hebben. Uw gedrag vormt een actuele, werkelijke en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving. U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde, de samenleving heeft het recht zich te beschermen tegen iemand die haar regels met voeten treedt en uit is op makkelijk winstbejag. Uit voorgaande blijkt duidelijk dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die het beëindigen van uw recht op verblijf rechtvaardigen en noodzakelijk maken.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

(...)"

Deze motieven zijn ook kennelijk redelijk. Verzoeker kan niet ernstig voorhouden dat de bestreden beslissing stereotiep is. Verzoeker toont geen nauwe contacten met diens kinderen aan en is gescheiden van de moeders van de kinderen. Het is pas op 18 mei 2018 dat er plots sprake zou zijn van enig contactherstel met M.R.A.

In dit geval bestond op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing slechts een poging tot contactherstel, tijdens zijn penitentiaal verlov waarbij het zelfs niet duidelijk is of er veel contacten zijn geweest tussen verzoeker en één kind R. Verzoeker legde geen bewijzen dienaangaande neer voor het nemen van de bestreden beslissing, alhoewel hij was uitgenodigd om zulks te doen. Deze vorm van verlov zou volgens stuk 2 van verzoeker slechts een aanvang genomen hebben in mei 2018 voor zover de verklaring van de moeder van dit kind al zou kunnen gebruikt worden als een bewijskrachtig stuk. Dit klemt nog meer nu uit de laatste strafrechtelijke veroordeling door de correctionele rechtbank is komen vast te staan dat deze dame verzoeker in eerste instantie aan een vals alibi hielp. De verwerende partij stelt correct in haar nota met opmerkingen dat deze verklaring, al niet kenbaar gemaakt voor het nemen van de bestreden beslissing, weinig waarde heeft, gelet op het subjectief karakter.

In dit geval blijkt evenwel dat er geen contacten zijn met de andere kinderen van verzoeker en aangaande de contacten met diens zoon M.R.A. wordt enkel een verklaring bijgebracht door de moeder van het kind, na het nemen van de bestreden beslissing. Voor twee kinderen werd het ouderlijk gezag exclusief toegekend aan de moeder.

Rekening houdend met de ernst van de gebeurtenissen, de hardleersheid en de ernst van de misdrijven en het veelvuldig karakter ervan, en het gebrek aan contacten al die jaren (of minstens het niet aantonen ervan: enkel over M.R.A. wordt er thans een verklaring door de moeder bijgebracht, terwijl verzoeker voorhoudt dat hij maandelijks contacten met één kind onderhield sedert midden 2018), is er geen schending voorhanden van artikel 8 van het EVRM. Verzoeker toont evenmin aan dat een scheiding met zijn kinderen door de bestreden beslissing definitief is. De inmenging is niet disproportioneel. Contactherstel kan opgebouwd worden via moderne communicatiemiddelen en

verzoeker toont niet aan dat de kinderen hem niet kunnen opzoeken en zo een omgangsrecht kan worden hersteld.

Er wordt herhaald dat verzoeker naliet, in het kader van diens hoorrecht, elementen aan te brengen die wijzen op het bestaan van een normaal ouderlijk contact met de kinderen. Hij reageerde niet op de vraag om nuttige elementen te verschaffen die de beslissing tot beëindiging van het verblijf kunnen beïnvloeden.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat de bestreden beslissing disproportioneel is genomen en nog minder dat de kinderen door de bestreden beslissing emotionele schade oplopen. De laatste gepleegde feiten dateren van mei 2011 en 9 juli 2011 (overvallen en aanstoker zijn tot een vereniging met het oogmerk om op personen of op eigendommen misdaden te plegen waarop een levenslange opsluiting staat of opsluiting van 10 tot 15 jaar of een langere termijn, er als hoofd van die bende deel vanuit te maken of daarin een bevel te hebben gevoerd: zie vonnis correctionele rechtbank van 13 februari 2012, met in graad van beroep voor wat de kwalificering van de misdrijven betreft enige wijzigingen, met verergering van de opgelegde hoofdgevangenisstraf van zes jaar gevangenisstraf), enkele maanden voor zijn aanhouding dat jaar, en sindsdien heeft verzoeker de gevangenis niet meer verlaten behoudens penitentiair verlof van één dag per maand sedert 15 mei 2018. Uit het hele dossier blijkt dat verzoeker nooit enig respect voor de maatschappij toonde, ondanks de vele correctionele en politionele veroordelingen, en zelfs de laakbare feiten ontkende. Daarbij schakelde hij de moeder van het kind M.R.A. in om hem een vals alibi te bezorgen. Het DNA-onderzoek wees echter het tegendeel uit.

Het Hof van beroep verwees in haar arrest van 5 oktober 2012 ook naar de ernst van de feiten, naar het gebruik van zwaar geweld, naar *“zijn totale onverschilligheid van de gevolgen van de in zijne hoofde bewezen gebleven misdrijven”* en naar zijn verleden.

Het afwegen van de belangen van verzoeker en deze van de maatschappij is precies en grondig gebeurd. Verzoeker heeft zeer ernstig de openbare orde geschonden en de hierboven geciteerde motieven tonen geen disproportionaliteit aan. Verzoeker toont niet aan dat diens verwijdering het hoger belang van de kinderen in dit geval zou schenden nu met de meeste kinderen geen band is ontstaan en er eventueel slechts sprake kan zijn van enig contactherstel tussen één kind en verzoeker. De loutere bewering van de moeder van het kind is in het licht van het geheel van de verzoekers dossier weinig geloofwaardig en dat dit kind in de toekomst bij verzoeker gaat wonen, is louter hypothetisch en in dit geval zeker niet aangetoond. Nog minder is aangetoond dat dergelijke maatregel zou genomen worden in het belang van dat kind, dat dan gescheiden wordt van het andere kind van de moeder met een andere partner. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de gemachtigde onzorgvuldig of onredelijk heeft gehandeld. De door hem aangehaalde bepalingen en de materiële motiveringsplicht zijn niet geschonden. Evenmin maakt de verzoeker de schending van artikel 8 van het EVRM aannemelijk.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de gemachtigde onzorgvuldig of onredelijk heeft gehandeld. De door verzoeker aangehaalde bepalingen en de materiële motiveringsplicht zijn niet geschonden.

Het proportionaliteitsbeginsel, als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel, laat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126.520). In dit geval is de verwerende partij overgegaan tot een belangenafweging, zoals duidelijk blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing. Zij heeft hierbij niet kennelijk onredelijk gehandeld. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt immers slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat *in casu* niet het geval is.

Een billijke afweging wordt teruggevonden in de bestreden beslissing.

Verder ziet de Raad niet in dat de verwerende partij ertoe gehouden is in dit geval na te gaan of er een vestigingsalternatief voor verzoeker bestaat in Pakistan. Dit louter in vraag stellen is overigens geen grief die uitlegt hoe artikel 3 van het EVRM zou geschonden zijn. Dit onderdeel is onontvankelijk.

Vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat de bepalingen van de artikelen 3 en 9 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, aangenomen te New York op 20 november

1989 en goedgekeurd bij wet van 25 november 1991, wat de geest, de inhoud en de bewoordingen ervan betreft, op zichzelf niet volstaan om toepasbaar te zijn zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is. Deze verdragsbepalingen zijn geen duidelijke en juridisch volledige bepalingen die de verdragspartijen of een onthoudingsplicht of een strikt omschreven plicht om op een welbepaalde wijze te handelen, opleggen. Aan deze bepalingen moet derhalve een directe werking worden ontzegd (cf. RvS 28 juni 2001, nr. 97.206; RvS 7 februari 1996, nr. 58.032; RvS 11 juni 1996, nr. 60.097; RvS 21 oktober 1998, nr. 76.554; RvS 28 juni 2001, nr. 97.206). Voorts duidt de verzoekende partij evenmin aan waarom het belang van het kind vergt dat verzoeker in België verblijft. De Raad verwijst naar het voorgaande.

2.2.4. Voor het overige voert verzoeker geen andere concrete grieven aan. De Raad besluit dat verzoeker de schending van geen enkel door hem aangevoerde bepaling of beginsel van behoorlijk bestuur aannemelijk maakt.

Ook het tweede middel, zo ontvankelijk, is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend negentien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN